

ČISTI amaterizem

Občni zbor delavsko prosvetnega društva Svoboda Celje se je razlikoval od drugih po tem, da so se člani posvetili svojemu delu, ocenili v preteklem in programom za prihodnje obdobje in da so o finančnih vprašanjih govorili šele potem, ko so opravili prvo, po njihovem mnenju, pomembnejšo dolžnost.

Ker so že v začetku preteklega leta ugotovili, da jim dotacija občinskega sveta ne bo zadoščala, so se obrnili na delovne organizacije in tem sredstvom dodali celo svoj lastni delež — vsak član pevskega zbora je prispeval 15 tisoč dinarjev, nabavili so si enake obleke za nastope in se obvezali, da bodo v društvu delali vsaj še pet let. Zares čisti amaterizem! Celjska Svoboda vključuje poleg zbora, ki je najmočnejši, tudi prizadevno harmonikarsko sekcijo, knjižnico, ki je v preteklem letu za 100 % povišala število svojih bralcev, tamburško sekcijo in podobno. Njihov delovni obračun je optimističen, program za naslednje obdobje prav takšen in če sodimo po vsem tem, se jim znova obeta lepo in plodno delo.

V teh dneh je na mestnem drsališču ves dan zelo živahno, saj je od dne, ko so pričele semestralske počitnice, na drsališču vsak dan povprečno sedemsto drsalcev. Tudi sicer je bil dnevno obisk po tristo ljudi dnevno. Umetno drsališče v Celju je tako dokazalo, da se mladi in starejši Celjani ne branijo množične rekreacije, če le imajo zanjo priložnost. Prodaja drsalk v celjskih prodajalnah je še dokaz več. Pri Slovenijasportu in Lovcu so letos prodali okoli 800 parov drsalk, če bi imeli še več manjših in večjih števil, pa bi bilo prodanih parov še več. Prištevamo še drsalke, ki so jih starejši drsalci privlekli iz shramb in še tisto, kar so si najbolj navdušeni kupili v tujini, pa lahko zatrdimo, da je v Celju zdaj okoli dva tisoč drsalcev in drsalk.

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 27. JANUARJA 1967 — LETO XXI, ŠT. 3. — CENA 50 DIN PAR

Gregorčičeva 5 — Telefon: uredništvo 23-69, oglasi in naročniki

PRVA SEJA OBK ZMS V CELJU PROGRAM ZA USPEŠNO DELO

Pred dnevi je bila prva seja novega vodstva občinske organizacije Zveze mladine, ki se je je udeležil tudi član predsedstva CK ZMS in predsednik Ideološke komisije Milan Kačun.

Najprej so izvolili organe komiteja, za predsednika ponovno Staneta Seničarja, za sekretarja pa Jožeta Volfanda.

V razpravi so sklepali o predlogu zaključkov občinske konference in o programski usmerjenosti za delo v letošnjem letu. Določili so tudi štiri osrednja področja, kjer naj bi bilo težišče dela. Komisijo za gospodarstvo in samoupravo bo vodil Nace Krumpak, komisijo za vzgojo in izo-

braževanje Jože Volfand, komisijo za materialni položaj mladih Dagmar Šuster in komisijo za interesno aktivnost Zvone Perlič.

V razpravi je sodeloval tudi Milan Kačun, ki je zelo ugodno ocenil program dela občinske organizacije ZMS in njena prizadevanja za uveljavljanje sodobnih konceptov v delu organizacije.

Zveza mladine v občini bo v teh dneh nadaljevala s predvolilno aktivnostjo. -ter

IVAN JERAM

spremenila na njegovem obrazu niti gubica, niti mu niso posiveli ali izpadli lasje, pa je vendar prejšnji teden dopolnil devetin-deseto leto.

Po vojni je bil nekaj časa v cinkarni, potem skoraj dve leti v Smarju, spet v cinkarni, ko pa so ustanovili celjsko gledališče, je bil v njem prvi odrski delavec. »Potem sta prišla še Cesar in Klobučar. Dela je bilo precej, a skupaj s Pavlo, ki je bila garderoberka, čistilka in kurirka, smo vseeno uspeli. Zdaj nas je več in si delo delimo, pa saj je tudi dela vedno več.«

Kasneje so v gledališču vedno bolj spoznavali Jeramovo spretnost za izdelovanje posebnih trikov in učinkov, ki so jih potrebovali pri posameznih predstavah. Jeram je izdelal marsikaj, nad čemer se je publika začudila. »Vsakič je potrebno premisliti in izbrati ustrezne snovi. Tudi preiskusiti je potrebno. Med svoje najboljše izdelke štejem vsekakor cvetje, ki se je osipavalo na odprto knjigo

CARINA NA REŠETU

V CARINSKI SLUŽBI VRSTA NEREŠENIH VPRAŠANJ

Organizacijsko-politični zbor republiške skupščine bo v kratkem razpravljal o stanju in problemih carinske službe v Sloveniji. Po vod za to je izredno kritično stanje naše carine. Vse kaže, da je carinska služba eden tistih redkih »otokov«, ki se še trdživo upirajo zmogovitemu sistemu samoupravljanja. V njej še zmeraj prevladuje kruti centralizem. Samoupravne pravice carinarnic so bolj na papirju kot v resnici. O vsem odločajo na Upravi carin v Beogradu, celo o na kupih stanovanj, raznih manjših investicijah, organizaciji dela in podobnem, da ne govorim o kadrovski politiki, politiki štipendiranja in drugih podobnih zadevah.

Za vse ni kriva samo uprava carinske službe. Vzrok za takšno stanje je treba iskati tudi v dejstvu, da je carinska služba še zmeraj proračunska ustanova, namesto da bi bila vključena v naš gospodarski sistem. Uprava carin je v od-

nosu do zveznega sekretariata za finance v podobnem položaju kakor carinarnica v odnosu do svoje uprave. Carina dobiva iz proračunskega sredstva po potrošnji prejšnjega leta — koliko bi med letom privarčevali, toliko bi prihodnje

leto dobili manj sredstev. Po takšni logiki dodeljevanja proračunskih sredstev ni nihče posebno zainteresiran za varčevanje.

Nagrajevanje v carinski službi je linearno. Carinarnicam dodeljujejo sredstva za

osebne dohodke predvsem po številu carinskega osebja namesto po opravljenem delu. Carinik v Kopru, ki dela intenzivno osem ur in včasih še štiri čez, dobi le nekaj malega večji osebni dohodek kot carinik na malo frekventni carinarnici. Slovenska carinska služba, ki opravi 75 odstotkov vsega potniškega prometa na mejah Jugoslavije, prejme samo 30 odstotkov sredstev, namenjenih za osebne dohodke carinskega osebja v Jugoslaviji.

Poseben problem je slovensčina. Cariniki na slovenskem ozemlju še zmeraj govorijo oziroma poslujejo pretežno v srbohrvatskem jeziku, čeprav slovenska ustava določa, da je uradni jezik pri nas slovenski. To izvira tudi iz neustreznih kadrovske sestave po narodnosti. Tudi to je vprašanje, o katerem bodo razpravljali v republiški skupščini.

F. Š.

STABILIZACIJA TUDI V ZAKONODAJI

Na pobudo komisije za komunalna vprašanja pri glavnem odboru SZDL Slovenije ter v organizaciji občinskega odbora SZDL v Celju je bil prejšnji teden posvet poslancev širšega celjskega območja. V razgovoru so načeli številna vprašanja, o delu in problemih, s katerimi se poslanci srečujejo na terenu in v skupščinah. Zaradi aktualnosti prispevkov bomo v nekaj številkih posredovali glavne misli, ki so jih izrekli nekateri udeleženci tega sestanka. Danes najprej predsednik občinskega odbora SZDL v Celju Janko Ževart:

— Ko smo v zadnjem času analizirali delo občinske skupščine, smo obravnavali nekatera vprašanja, ki zajemajo

tudi republiško skupščino. Pri tem so sodelovali tudi nekateri poslanci.

Prvo, kar mislim in zame-

rim, je tole: zvezni odbor SZDL Jugoslavije je sprejel novembra lani priporočila za predvolilno aktivnost organizacij SZDL in je v teh javnih sklepih pozval vse skupščine, da napravijo analize svojega dela ter jih posredujejo javnosti. Kolikor je znano, so to v glavnem napravile občinske skupščine, zamerim pa, da to priporočilo niso vzele resno republiške in zvezna skupščina. Ne gre pri tem za formalno ocenjevanje, čeprav je znano, da so tudi tu problemi, o katerih bi se morali pogovoriti, marveč za to, da bi nam ta ocena in zaključki te ocene služili pri zavzemanju za kvalitetnejše predloge itd. Ker tega nista napravili niti zvezna niti republiška skupščina, smo se morali sami odločiti za merila in kriterije pri predlaganju poslancev.

Nadaljevanje na 3. strani

Žebljica

Nekatera celjska podjetja so se dokopala do spoznanja, da bodo »zvozila reformo«, če bodo odpovedala dnevi in drugi tisk. V tem so zagledala namreč pomembno notranjo rezervo, ki je lahko vsekakor odločilna, saj znaša prihranek na račun letne

naročnine kar nekaj tisočakov. K temu je dodati še prihranek časa, ki so ga doslej v teh podjetjih izgubljali s prebiranjem informacij, da bi spremljali dogajanje okrog sebe.

Najbolje se je torej hermetično zapreti vase in se izolirati. Kaj če bi se odločili za Luno — tam za zdaj še ne izhaja noben časopis?!

DANES V CT

- Reorganizacija ni sama sebi namen 2. stran
- Razpolaganje z devizami 3. stran
- Občani proti 4. stran
- Vse o kasko zavarovanju 5. stran
- Brata »pustolovca« 9. stran
- Predpustne v besedi in sliki 10. stran

VREME

Ohladitve s snežnimi padavinami do nižin zlasti okrog 30. januarja. Nato nekako do 4. februarja jasno in ostrejši mraz. Okrog 5. februarja topleje in sneg.

PISMA

VARNA VOZNAJNA CEZ
TRNOVLJE IN LJUBEČNO

Množične organizacije na našem področju resno razpravljajo že sedaj na svojih sestankih o asfaltiranju ceste Trnovlje-Ljubecna. Kakor nam je znano je cesta Trnovlje-Ljubecna v zelo slabem stanju in je potrebna po asfaltiranju že stara stvar.

Ce pogledamo drugo stran, zakaj je tako nujno to cesto asfaltirati, vidimo, da je na tej cesti izredno velik promet, posebno v jutranjih in zgodnjih popoldanskih urah, ko se naši delavci vozijo v službo in iz službe. Poleg tega pa še normalen promet avtomobilov raznih podjetij in ustanov.

Nekateri bi mogoče menili, da je to želja prebivalcev, da bi prišli do lepše ceste, vendar to ni le želja, ampak nujna rešitev problema, ker je ta cesta precej neurejena, kar ni več v skladu s prometno varnostjo, še manj pa škoda, ki nastaja na vozilih. Marsikatera cesta je že asfaltirana, ki po našem mnenju ni tako obremenjena, vendar so jo že asfaltirali. Resnično se vprašujemo, zakaj bi bilo tako težko asfaltirati cesto Trnovlje-Ljubecna? Zavedamo se, da smo v času reforme, toda kljub temu ne razumemo, da se to ne bi dalo premakniti z mrtve točke. Po našem mišljenju ni cilj reforme

povzročati še večjo škodo, cilj reforme je napredovati v skladu z možnostmi. Ker smo že uporabili izraz »možnosti«, menimo, da bi se dala prednost asfaltiranju te ceste, medtem ko bi manj prometne ceste malo popravile. Državljeni s področja, katerega omenjamo, smo prepričani, da bodo naši odgovorni na občini uvideli upravičeno zahtevo in po 20 letih nekaj prispevali našemu področju. I. S.

KJE SI?

Iščem tovariša, s katerim sva se srečala v Beogradu v slovenskem domu. Takrat sva bila partizana, oba v ruski uniformi in sva se nato tudi skupaj peljala domov. Ne vem, kje je izstopil. Morda je bilo to v Brezicah ali pa v Sevnici. Pisali pa smo leto 1945. Moj sedanji naslov je —

Stanko Novak,
Store — Lipa 129

BANKA NIMA DROBIŽA

Zaposlen sem v celjski Cinkarni, delam pa v izmeni v oddelku superfosfata. Zanimivo je, da nikdar ne dobim ob izplačilu osebnega dohodka tiste vsote, ki je napisana na plačilni listi. V kuverti ga je vedno manj. To se mi je zgodilo že večkrat, toda primanjkljaja mi niso nikdar povrnil. Na oglasni deski pa je bilo napisano, da banka nima drobiža. Ni to čudno?

Anton Novak,
Babno 10 — Celje

VRNILI SO MI ZDRAVJE

Zaradi obolenja na mehurju sem se večkrat zdravil v celjski bolnišnici. Zadnjikrat je bilo to 26. septembra lanskega leta, ko je primarij oddelka docent dr. Sušteršič ugotovil, da bo potrebna operacija. Dobrih deset dni so trajale preiskave, nato pa me je operiral dr. Zunter. Ko sem se zbudil, sem se dobro počutil, peti dan sem bil že na nogah, pa tudi nobene bolečine nisem čutil. Tudi postrežba in hrana sta bili v bolnišnici dobri, zdravniki in ostalo osebje pa prijazno in ljubezno. Zato bi se jim rad vsem zahvalil — tako primariju, docentu dr. Sušteršiču, kot dr. Zuntarju, pa tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli, da se mi je povrnilo zdravje. Vsem želim, da bi še mnogo let z uspehom opravljali svoj poklic.

Franc Vidic,
Medlog 5 — Celje

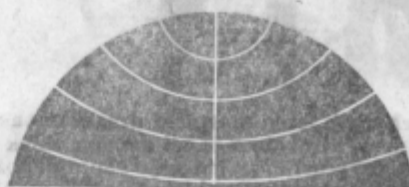
POZDRAV

Svojima dragima sinovoma in bratoma Ivanu in Tinetu Košak, ki sta na Švedskem, kakor tudi njunima ženama in malemu Robiju želim mnogo sreče in zdravja v letu 1967 — domači iz Ponikve z željo, da bi se kmalu vrnili. Hkrati se priskrbo zahvaljujemo za plačano naročnino za CT.

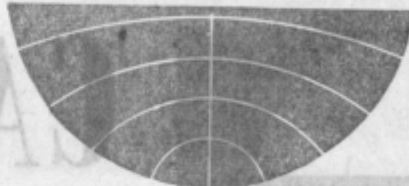
Ana Košak
Ponikva 51
pri Grobelnem

Varstvo pred nesrečami

Dne 6. januarja 1967 je pričel veljati v Sloveniji republiški zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi hudimi nesrečami. Organizacija tega varstva deluje v mirnem in vojnem času. Občani so dolžni sprejeti obveznosti in opravljati naloge v organih, v ekipah in v drugih enotah za varstvo. Pri izvajanju določb tega za varstvo ljudi izredno važnega zakona bo organizacija Rdečega križa lahko mnogo pomagala. Na območju celjske občine so že sestavili

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Kitaška, dežela zmede, terorja, viškov in padcev, naj bi doživela svoje očiščenje. »Revolucionarne« skupine so postale tako številne, da si v eni zgradbi, še več, v enem samem ministrstvu, nasprotujeta po dve ali več »pravih« revolucionarnih skupin.

Mao Ce Tung je zato odločil, naj bi vojska posegla v razčiščevanje odnosov in zaščitila zares »čiste« levičarske revolucionarje. Toda kdo bo mogel vojski povedati, kaj je prav in kaj lažno revolucionarno, če je nedavno imenovan maršal Hsü Hsiang Cien bil včeraj še najbolj zaupanja vreden revolucionar, danes pa ga že rdeča garda razobeša in kritizira z lepaki.

Medtem pa rdečegardisti razpuščajo partijske komiteje in ustanavljajo forume »revolucionarnih rdečih upornikov«, v mesta pa vdirajo kmetje, ki se združujejo z delavci v spopadih proti rdečegardistom. Zmeda je vsak dan večja in nihče več ne more predvidevati, kaj bo prinesel jutri.

občinski štab za varstvo, razen tega pa tudi še pri krajevnih skupnostih Otok, Center, Pod gradom, Aljažev hrib, Gaberje, Vojnik in Dolgo polje, krajevne štabe za varstvo. Službe za varstvo delajo v ekipah in v drugih enotah. Krajevni odbori Rdečega križa naj najdejo za ekipe zdravstvene službe pri svojih krajevnih skupnostih primerne ljudi, njihova imena sporočijo ustreznim štabom in istočasno občinskemu odboru Rdečega križa Celje. Člani, ki bodo sprejeti v ekipe, bodo dobili od občine primerne odločbe in bodo nato razporejeni v zdravstvene tečaje prve pomoči bodisi 80-urne ali 20-urne.

Organizator teh tečajev bo občinski odbor Rdečega križa Celje.

Nove predloge za rešitev vietnamske krize sta v zadnjem času dala etiopski suveren Haile Selasie in ameriški politik Fulbright s svojim programom v osmih točkah. V nekaterih mislih se celo ujemata, a zelo malo je verjetnosti, da bi z njima soglašali tudi tisti, ki se aktivno ukvarjajo z vietnamsko vojno. Pred dnevi so Američani spet bombardirali ozemlje DR Vietnam in tokrat izbrali za svoj cilj pomembne točke namakalnega sistema, s čimer so vsekakor močno prizadeli civilno prebivalstvo. Toda obljublja jo še nova bombardiranja s podobnimi cilji.

Mimo tega so zdaj začeli preselevati 16.000 prebivalcev iz celotne pokrajine. To je že drugo večje preseljevanje (hkrati največje) v zadnjem obdobju in tako lahko predvidevamo, da bo Južni Vietnam kmalu podoben nekdanjim na čistilnim koncentracijskim taboriščem.

Indonezijskemu predsedniku Sukarno so videti štete ure, kajti zdaj zbira podatke o njegovem deležu v uporabi preiskovalni sodnik. Suharto se je odločno postavil na stališče, naj predsednik natančno izpove svoja stališča, sicer pa odstopi. Tudi študenti so se znova zbrali v velikem številu in z demonstracijami terjali odstop predsednika.

REORGANIZACIJA NI SAMA SEBI NAMEN

Moti se, kdor misli, da je bistvo reorganizacije samo v nekaterih organizacijskih spremembah. Takšna miselnost je celo škodljiva, ker nas ovira, da ne storimo tistega, kar bi v tem času morali storiti — usposobiti Zvezo komunistov za uresničevanje njene idejno-politične vloge. Na novo razvrstiti njene sile tako, da bodo lahko na čelu bitke za izvajanje gospodarske in družbene reforme. Oblikovati merila, po katerih bodo komunisti zares takšni ljudje (samo ljudje!), ki so tudi v dejavnostih za samoupravljanje, delitev po delu in ki imajo na samoupravljanju temelječe moralne odlike. Le takšna Zveza komunistov bo lahko imela potreben ugled pri delovnih ljudeh naše domovine.

Organiziranost komunistov je samo en vidik reorganizacije Zveze komunistov, ali bolje — njene globoke in vsestranske preobnove. Zato ne bi smeli misliti, da so organizacijske spremembe tista palica čaralka, ki nam bo pomagala rešiti vse probleme. Pri organizacijskih spremembah moramo zasledovati globlje smotre — organizirati se moramo tako, da bomo učinkoviti, vstopovod pričujoči, zmeraj aktivni. Zmotno je absolutizirati samo proizvodnjo ali samo teritorialno načelo organiziranosti. Najsi bodo komunisti organizirani samo po enem ali samo po drugem načelu, v nobenem primeru ne smejo biti zaprti v osnovno organizacijo, temveč morajo biti vedno tam, kjer so problemi in kjer je potrebna njihova navzočnost.

Kjer so pogoji za to, je treba čimprej opraviti potrebne spremembe, ker ne smemo biti v nedogled zaposleni samo z organizacijskimi vprašanji. Zveza komunistov ima še druge izredno odgovorne naloge. V komisiji CK za organizacijo in razvoj ZKS je po dolgotrajnih razpravah prevladalo prepričanje, da je treba prerasti ozke, toge principe organiziranosti in se po problemih organizirati po novem, integracijsko družbenem načelu, ki naj omogoči dovolj prostora vsem idejnim in političnim gibanjem v okviru nove vloge Zveze komunistov. Osnovna enota organiziranosti naj bi bila praviloma občinska organizacija. Znotraj nje bi morali najti dovolj pestre oblike in metode v nasprotju s praksami preteklosti, ko je bil sestanek osnovne organizacije velikokrat edina metoda dela Zveze komunistov. Ponekod bo v okviru občine ena ali več organizacij. Druge spet, na primer v podjetju, se bo pokazala potreba po aktivu, seminarju, konferenci in podobno. V okviru enotnega integracijsko družbenega načela je treba izbrati tiste oblike in metode dela, ki v danih razmerah najbolj ustrezajo. Skoraj gotovo pa je,

da je bilo do sedaj preveč majhnih osnovnih organizacij, ki takšne, kakršne so bile, niso mogle uspešno opravljati svojih nalog.

Preživela postaja tudi miselnost, da morajo biti oblike organiziranosti komunistov podobne ali skoraj enake državnim in družbenim organizacijam. Tako je moralo biti prej, ko je bila Zveza komunistov bolj činitelj oblasti kot pa kaj drugega.

F. S.

MED TEDNOM - MED TEDNOM - MED TEDNOM - MED TE

● **SPREMEMBE V ORGANIZACIJI NOTRANJNH ZADEV.** Iz poročila občinskega sekretariata za notranje zadeve povzemamo, da so bila opravila preiskav in izvedb v celoti prinesena na sodišča. Republiški sekretariat je prevzel mejno službo, ki je bila do 1. jan. 1967 v neposredni pristojnosti zveznega sekretariata za notranje zadeve. Pripravlja tudi prenos izvrševanja kazni iz pristojnosti služb notranjih zadev. Tako se ta služba čedalje bolj prilagaja sedanjim družbenim potrebam in se usmerja predvsem na preprečevanje in odkrivanje kaznivih dejanj.

● **VLOGA KOMUNISTOV V POLITIČNI AKCIJI PRED SKUPSKINSKIMI VOLITVAMI.** Izvršni komitej CK ZKJ je te dni pozval komuniste, naj se v okviru Socialistične zveze organizirajo v politično akcijo, da bi tako vzeli veter z jader konservativnim silam, ki bi lahko neaktivnost komunistov izrabile za svoje cilje. Komunisti si morajo prizadevati, da bodo prišli na odgovorna mesta zares sposobni ljudje, ki bodo mogli uspešno uresničevati družbeno in gospodarsko reformo.

● **ZAKAJ SO POMARANČE CENEJŠE?** V koprsko luko je prispelo več pomaranč, kakor pa jih potrebuje jugoslovansko tržišče. Ker so pomaranče začele gniti, so preprečili nadaljnjo škodo tako, da so hitro znižali cene in tako pospešili prodajo. Škodo za gnile pomaranče ob prevzemu v koprski luki bodo plačali tuji dobavitelji. Znižanje cen grev breme zvezne direkcije za prehrano.

● **ZARADI SPORA POMANKANJE OLJA ZA KURJENJE.** Pravijo, da je na zalogi dovolj kurilnega olja. Če ga vseeno primanjkuje, je to zaradi spora med dvema gigantom — zagrebškim »INO« in beograjskim »Jugopetrolom«, ki se prepirata na škodo potrošnika. »Jugopetrol« očita »INO«, da izkorišča svoj monopolni položaj in da bi rada prevladovala na jugoslovanskem tržišču. »INO« očita »Jugopetrolu«, da je prekršil pogodbo s tem, ko je kupil olje za kurjenje v Romuniji namesto pri njej. Tokrat se ni obnesel znani slovenski rek — Kjer se prepirata dva, tretji... zato ga popravimo in zapišimo, da v tem primeru le tretji škodo ima.

Pred konferencami osnovnih organizacij

Ing. Andrej
Marine

(Nadaljevanje in konec)
ALI ZK ZAOSTAJA ZA DRUŽBENIM RAZVOJEM?

Ali Zveza komunistov zaostaja za družbenim razvojem ali ne, je bilo po IV. plenumu mnogo razpravljano. Danes so ocene o tej dilemi dokaj jasne. Kadar ocenjujemo ZK kot celoto — njeno zgodovinsko vlogo, celotno ZK ne zaostaja za družbenim razvojem. Dokaz za to je 8. kongres, reforma ter IV. plenum. Prav gotovo pa pogosto ZK zaostaja, kadar ocenjujemo njeno delo v posameznosti, še posebej pa njeno organiziranost, v pogledu organiziranosti in seveda njene aktivnosti. Pri tem gre zlasti za dve slabosti. ZK je še vedno preveč povezana z oblastjo (njene metode dela nosijo v sebi preveč elementov oblasti in premalo elementov idejnega in političnega delovanja). To ne velja samo za organizacijo v občini. Povezanost z »oblastjo« se kaže tudi v drugih sredinah in delovnih organizacijah. Pri tem mislim na preveliko odvisnost od uprav in vodstev podjetij. Manjka torej samostojnejšega delovanja ZK. Druga slabost pa je v tem, da so vodstva in organizacije ZK pre-

malo povezane s članstvom, občani. Naše mesto je torej med ljudmi in ne neke izven osnovnih oblik organiziranosti naše družbe.

O DOSEDANJI ORGANIZIRANOSTI ZVEZE KOMUNISTOV

Delo znotraj organizacije ZK v bodoče ni več merilo delovanja komunistov, ker naših sklepov in zaključkov ne smemo in ne moremo realizirati z oblastvenimi ukrepi, ampak z idejnim in političnim delom (z znanjem in sposobnostjo) med ljudmi. To konkretno pomeni v SZDL, v sindikatu, zvezi mladine, v vseh samoupravnih organih in drugih družbenih organizacijah. Ne trdim, da že danes večina nalog ZK ne realizira na tak način. Mislim, da v dosedanjih razpravah preveč enostransko ocenjujemo preteklo prakso, kot da bi do včeraj komunisti delali vse mimo ljudi in mimo njihove volje.

Sedanja osnovna organizacija bo gotovo spremenila svoj vlog, enako seveda komiteji in druga vodstva. V vseh diskusijah namreč prevladuje mišljenje, naj bi OO ZK služila zlasti za opravljanje statutarne dolžnosti: izrekanje disciplinskih ukrepov, plačevanje članarine, razprave o nalogah, ki jih postavljajo predpostavljene organi in za oblikovanje stališč, predlogov itd., ki naj vplivajo na sklepe predpostavljenih

forumov. Vse druge oblike pa naj bi bile prilagodljive in odvisne od konkretnih nalog. Nadalje ugotavljajo, da so OO ZK pogosto razdrobljene, maloštevilne, zaprte in razpravlja le o drobnih problemih, najčešče tako kot organi samoupravljanja, sindikat, SZDL ali kakšna druga organizacija. Glede na vlogo ZK v sedanjih pogojih samoupravljanja je tak način dela potrebno spremeniti. Vsiliti moramo razprave s širšega vidika. Upoštevati in poznati moramo splošne cilje in smerice družbenega razvoja. Le tako bomo znali ocenjevati in ukrepati pri konkretnem delu in nalogah. Za takšno delo so naše OO najčešče premale in zato zaprte in preozko orientirane. Potrebne so nam večje osnovne organizacije ali vsaj oblike sestavljanja, ki bodo preprečevale našete slabosti. Ponekod zato OO združujejo v eno OO v podjetju ali celo v eno OO iz več delovnih organizacij. Prav tako so tudi na terenu širše oblike povezovanja komunistov (skupni sestanki za več OO ali pa sestajanje po interesnih področjih).

5. TUDI OBČINSKI KOMITE MORA SPREMENITI IN IZPOPOLNITI OBLIKE IN METODE DELA

Vse bolj poudarjamo pomen občinske organizacije ZK. Vloga občinske organizacije se povezuje seveda

s komunalnim sistemom. Zato bi se morale okoli občinskega komiteja razviti mnoge oblike dejavnosti. Pri tem pa bi morali težiti za tem, da pritegnemo k delu čim širši krog članstva. Tako koncepcija se postopno uveljavlja. Pri občinskem komiteju deluje vse več aktivov ZK. Posamezne pomembnejše družbene politične probleme preučujejo komiteji in skupine komunistov z namenom, da pomagajo izoblikovati stališča in predvsem zato, da s pomočjo splošnih izhodišč ZK bolj konkretizirajo stanje in naloge v komuni. Tako zastavljeno delo naj bi pomagalo »oboroževati« članstvo in mu pomagati pri konkretnem delu. Z globljim preučevanjem konkretnih problemov naše komunite bo naša organizacija prispevala k učinkovitejšemu reševanju določenih nalog v občini in v delovnih organizacijah. Še posebej pa želimo na tak način povečati odgovornost članstva in vodstev ZK. Samo načelna in splošna izhodišča so premalo, da bi povečali odgovornost. Komunisti bomo v bodoče delovali vse bolj kot posamezniki v samoupravnem sistemu. To zahteva razvoj samoupravljanja in demokratizacije naše družbe. Toda tak način dela zahteva, da smo člani v ZK organizirani in povezani. Vendar ta organiziranost ni sama sebi namen. Biti mora odraz

potreb (in zato ne sme biti formalna), da bi lahko skupno učinkovitejše vplivali z idejnimi in političnimi metodami na naš razvoj.

Sedanji sestav osnovnih organizacij bo težko kos vsem zahtevnim nalogam, ki se postavljajo pred ZK. V naše vrste bomo morali pritegniti tudi nove ljudi. Pri tem ne mislim samo na mladino, ampak na sploh na tiste ljudi, na katerih sloni danes proizvodnja in razvoj. Sprejemati moramo več delavcev in mladih strokovnjakov. Zlasti tiste, ki so družbeno angažirani in pripravljeni, da na demokratičen način pomagajo uveljavljati program ZK. Organizacija ZK naj bo naprednim družbenim silam opora in sredstvo za uveljavljanje socialističnih odnosov v družbi. Zlasti mladi ljudje morajo čutiti potrebo, da gredo v ZK in jo pomagajo prekrasiti v resnično sodobno jedro delovnih ljudi.

Komunisti se moramo na letošnjih konferencah pogovoriti o tem, da smo dolžni umiriti sedanjo politično situacijo. »Izredno« stanje po IV. plenumu je mimo. Razvoj bomo uspešno usmerjali in odpravljali slabosti in deformacije le tako, da bomo odpravljali vzroke, ki to onemogočajo. Demagogija in premala revolucionarnost (kot je dejal pokojni Boris Kraigher) ne rešujejo problemov.

ptice selivke na tujem - ptice selivke na tujem - ptice selivke
na tujem - ptice selivke na tujem - ptice selivke na tujem - pt
ice selivke na tujem - ptice selivke na tujem - ptice selivke n

Odtlej, ko smo objavili reportažo »Ptice selivke na tujem«, smo zabeležili precej novih naročnikov našega lista iz tujine. Mnogi naši delavci so nam tudi pisali. Večidel so se zahvaljevali za časopis. Med drugimi piše Anica Zolgar iz Lienza: »Saj veste, kako je v tujini težko, ko še ne znam dobro govoriti, še manj brati nemški časopis. Poslušam radio iz Ljubljane in to me tolaži. Se enkrat prosim, če bi mi pošiljali časopis redno.« Podobno piše Silva Brecl iz Ehrwalda na Tirolskem. Alojz Habot pa vabi našega novinarja, naj bi se ob priložnosti zglasil na Dunaju, kjer je dosti Slovencev. Z Dunaja nam je pisal tudi Milan Matko z družino, ki dela v tiskarni socialistične partije Avstrije. Za njim je prišla na Dunaj tudi njegova družina.

Toda mnogo časopisov, ki smo jih poslali v tujino, nam je pošta vrnila, ker so se naslovljenci medtem preselili neznano kam. Zato vas prosimo, da vsem tistim, ki želijo naročiti naš časopis, posredujete naš naslov. Tokrat objavljamo nekaj pomembnih informacij, ki bodo mnogim delavcem na tujem olajšale odločitve.

Razpolaganje z devizami

ZADNJE DNI, KO SO SE MNOGI NAŠI DELAVCI IZ TUJINE VRNILI, BODISI ZACASNO ALI ZA STALNO, SO NA MEJNIH PREHODIH DOŽIVELI NEPRIJETNOSTI ZARADI DENARJA, KI SO GA PRINASALI IZ TUJINE.

Gre namreč za primere, ko so naši povratniki (iz raznovrstnih nagibov) nakupili v tujini dinarsko valuto in potem prinesli do meje po več sto tisoč dinarjev. Carinski devizni predpis pa dovoljuje, da naši državljani nesejo ob potovanju v tujino 50,00 N-din, ob povratku pa smejo imeti 100,00 N-din. Ob na-

sprotnih primerih so morali cariniki povratnikom denar odvzeti ali pa so jih vrnili, da so spet z dinarji kupili tujo valuto.

Povratnike zato opozarjamo, da je nesmiselno menjavati tuja plačilna sredstva v dinarje še pred prihodom v domovino, ker lahko prinesejo v domovino neomejeno količino deviz,

če so jih zaslužili z rednim delom v tujini.

Te devize lahko potem po svojem preudarku in potrebi zamenjajo v dinarje pri vseh menjalnicah v domovini, lahko jih pa tudi v celoti vložijo na svoj devizni račun v banki. Devizni račun lahko naši delavci v tujini odprejo v banki svojega področja že v času, ko so še v tujini. To lahko napravijo z navadnim pismom banki, če nimajo ustreznega obrazca.

Na svoj devizni račun lahko potem pošiljajo mesečno ali drugače nove vloge. Devize z deviznega računa lahko vedno koristijo za plačila v domovini in v tujini in sicer zase ter za svoje ožje sorodstvo (zakonca, otroke in starše). Denar, vložen na deviznem računu, obrestuje banka v vloženi valuti in sicer: vloge na vpogled s 4%, vezane vloge (12-mesečni odpovedni rok) pa 6% letno.

Zaradi vsega tega znova priporočamo našim povratnikom, naj ne nasedajo raznim spekulacijam, ker lahko sicer izgubijo težko prislužen denar, kajti dosti več koristi bodo imeli, če bodo prihranke z dela v tujini vložili na devizni račun.

V primeru, da bi naši naročniki v tujini želeli v tej zvezi še bolj podrobna pojasnila, naj pišejo v uredništvo, ki bo v prihodnji rubriki za naše v tujini, odgovorilo na njihova vprašanja.

—hs

V pričakovanju izboljšanja

DO 1970. PREDVIDEVAJO PET MILIJARD BRUTO PRODUKTA

Lanski plan so v Alposu določili razmeroma visoko, toda realizirali so samo milijardo in pol bruto produkta. V finalni realizaciji so dosegli sicer več, kakor so med letom pričakovali, kajti prvo trimesečje je bilo zelo slabo, kar je bila predvsem posledica zmanjšane investicijske dejavnosti. Tako so v začetku delali samo s polovično kapaciteto, ker ni bilo naročil, česar tudi kasneje niso mogli nadoknaditi, ko so prejel nekatera večja naročila.

Kljub temu so letošnji plan predvideli še višje, saj kažejo spremembe na tržišču, da bi bila dvemilijardna bruto proizvodnja mogoča. Poleg tega so pričarani, da bodo mogli bruto produkt povečati z novim univerzalnim strojem za šivne cevi raznih debelin in profilov, ki ga bodo montirali v prihodnjih dneh. S tem strojem bodo tudi v tesnejši kooperaciji z Impolom in predvidevajo, da bo stroj že letos dal eno milijardo bruto produkta. Zaradi tega tudi povsem upravičeno menijo, da bodo letos dosegli v skupni proizvodnji dve milijardi bruto produkta.

Ob tej proizvodnji zaposluje Alpos okoli tristo delavcev, a lani jih je bilo nekaj časa celo samo okoli 280. Ko bodo dosegli z novim strojem polno storilnost, pa bodo zapo-

slevali spet okoli 320 delavcev. Realnost letošnjega plana je toliko večja tudi zato, ker so ga izdelali po pogodbah in ne bodo delali na zalogo.

Perspektive mozirskega obrtništva

Razmere na področju obrtništva so se zadnja leta v mozirski občini znatno izboljšale. K temu je precej pripomogel novi zakon o obrtništvu, ki je prinesel v pogledu pridobitve pravic za opravljanje obrtnih storitev precej sprememb in pa ustreznjša davčna politika občinske skupščine.

V občini je sedaj 158 rednih zasebnih obrtnikov, medtem ko jih je bilo še pred leti le okrog 100. V lanskem letu je poraslo število obrti za 26. Od tega odpade na avtoprevoznništvo kar polovica, ostalo pa je uslužnostna obrt. V občini so zaenkrat najbolj razvite mizarska, avtoprevozniška, krojaška in še nekatere druge obrti; torej obrti uslužnostne dejavnosti.

Pri širjenju obrti pa nastopajo tudi objektivne težave, ki jih ni prejeti. Na prvem mestu so tu ustrezni lokali oziroma delavnice. Teh v občini zelo primanjkuje. Za nekatere kraje tudi urbanistično še ni re-

šeno, kje bi smeli graditi nove lokale.

Da se stanje obrtništva v občini zadnja leta izboljšuje, je precej pripomogla tudi ustrezna davčna politika občine. Občinska skupščina je lani vse tiste obrtnike, ki so začeli z obrtjo na novo, oprostil v prvem letu 90 odstotkov davščin. Vse uslužnostne obrti pa so oproščene tudi plačevanja občinskega prometnega davka od plačil na storitve.

Kot postranski poklic je v mozirski občini registriranih 226 obrti. Prevladujejo šivilje, mizarji, zidarji, čevljarji; skratka obrti uslužnostne

dejavnosti. Sušmarstvo so v občini v zadnjih letih močno zatrli.

Močno se je popravilo tudi stanje obrtniškega naraščaja. V vseh obrtnih strokah je vključenih v uk 100 vajencev. Število vajencev je zlasti močno poraslo v lanskem letu, ko je bilo na novo registriranih kar 43 vajencev. Tudi k temu je precej pripomogla davčna politika občine, saj je priznala za vsakega vajenca 15 oziroma 20 odstotno davčno olajšavo. Spremenila pa se je tudi miselnost mladih, da ni perspektiva samo v šolanju, temveč da je življenjska eksistenca tudi v obrti.

Da bi se obrt v mozirski občini tudi v prihodnje še močneje razvijala, bo občinska skupščina obdržala tudi v prihodnje nekatere davčne olajšave. V tem vidi tudi možnosti za zaposlovanje ljudi.

—er

ZE NEKAJ LET OPAZUJEJO STANOVALCI ALJAZEVEGA HRIBA PLAZ, KI ZLAGOMA A VZTRAJNO LEZE Z VRHA PROTI ZADNjemu DELU TOVARNE TOPER. PO MERITVAH GEODETSKEGA ZAVODA JE DOLOČENO, DA BO SANACIJSKA DELA SPOMLADI OPRAVILO KOMUNALNO PODJETJE ZA CESTE IN KANALIZACIJE, ZANIMIVO PA JE, DA TOVARNA NE MISLI PRISPEVATI DENARJA, CETUDI JE NEPOSREDNO NEJ V KORIST, DA BI PLAZ ZAVAROVALI, DENAR BO MORALA DATI OBČINSKA SKUPŠČINA CELJE.

Stabilizacija tudi v zakonodaji

(Nadaljevanje s 1. strani)

Drugo, kar moram ugotoviti, je to, da povezava med slovensko republiko in občinskimi skupščinami ni takšna kot bi morala biti. Vsi stiki doslej so bili omejeni na občasne razgovore s predsedniki občinskih skupščin pri Izvršnem svetu. Take iniciative pa republiška skupščina ni dala, čeprav bi bilo bolj normalno.

Tretji problem se kaže v večjem sodelovanju občinskih skupščin pri kreiranju in sprejemanju republiške ter zvezne zakonodaje. Tudi kar zadeva občinske skupščine je znano, da posamezne predpise, odloke oziroma v republiški skupščini zakone pripravljajo v ozkem krogu brez jav-

nosti tudi po leto in več in da se potem redno dogaja, da zmanjka časa za tisto obdobje, po našem mnenju najvažnejše, ko bi o posameznem predlogu morali dati svoje mnenje zainteresirani čenitelji. Razen tega tak način dela onemogoča poslanecem, da sami iščejo določena mnenja, dokumentacijo in podobno.

Tudi o javnosti dela skupščin oziroma poročanju o njihovem delu imamo pripombe. V poročilih sicer zasledimo dejavnost skupščine, žal pa iz njih ni bilo razvidno, kateri poslanci so aktivno sodelovali v razpravi, za kakšno stališča so se zavzemali itd. S podobnim problemom se srečujemo tudi v občini.

Nadaljnja stvar je sprejemanje priporočil, predlogov itd. Tako kot bi morali doseči stabilizacijo na področju gospodarstva, bi jo morali tudi na področju naše zakonodaje. Znano je namreč, da se naši predpisi stalno menjavajo, da dobivamo po navadi nič koliko dopolnil zakonov itd. To je prva stran medalje. Druga pa je v tem, da smo pri sprejemanju nekaterih zakonov in predpisov neazurni. To velja na primer za zakon o prispevku za urejanje mestnih zemljišč, nadalje za razne predpise o stanovanjski reformi in druge. Že tri leta čakamo na zakon o poravnalnih svetih. O proračunih pa je bolje, da sploh ne govorim. Že nekajkrat smo slišali, da bomo proračune sprejemali na začetku leta, kot vidimo pa se praksa ponavlja iz leta v leto, in tako tudi letos težko govorimo o tem, kdaj bo imela občinska skupščina vse elemente za sestavo proračuna. Pa še nekaj glede priporočil. Očitno je, da je šlo pri republiški skupščini za določeno neresnost. Priporočila so dobesedno deževala ne glede na trenutno aktualnost problemov. Druga slabost, ki velja tudi za občinsko skupščino, pa je doslednost pri spremljanju in uveljavljanju teh priporočil.

In če bi zdaj govoril še o delu poslancev v naši občini, moram reči, da z delom vseh poslancev ne moremo biti povsem zadovoljni. Socialistična zveza je sicer tista, ki je dolžna skrbeti in odpirati možnosti poslancem, da pridejo v stik z volivci, da pridejo do določenih mnenj o posameznih problemih. Če ocenimo te možnosti v preteklosti, je dejstvo, da jih je bilo dovolj, samo da pri nekaterih poslancih ni bilo iniciative. To se je videlo tako v razpravi o sprejemanju nekaterih pomembnih sklepov s področja zdravstvenega zavarovanja kot tudi v razpravi o osnutku republiškega zakona o financiranju izobraževanja. Dejstvo je namreč, da je za uspešno delo poslancev tako v skupščinah kot na terenu potrebna obojestranska iniciativa.

Nazadnje menim še to, da bi zaradi javnosti dela morale o republiškem družbenem načrtu in proračunu razpravljati tudi občinske skupščine.

M. B.

Člani sindikata volijo

Po predlogu občinskega sindikalnega sveta bodo na območju konjske občine tri volivne enote za delegate za občni zbor republiškega odbora Zveze sindikatov. V prvi bo usnjarski kombinat »Konus«, v drugi kovaška industrija Zreče, v tretji pa lesno industrijsko podjetje v Slovenskih Konjicah.

STANOVANJA, STANOVANJA, STANOVANJA, STANOVANJA, STANOVANJA, STANOVANJA,

Z VARCEVANJEM BI RADI PRISLI DO STANOVANJA

Pomagata vam banka in vaša delovna organizacija! Vsi trije skupaj boste zbrali potrebna sredstva. Pred seboj že vidite uresničene svoje sanje.

VENDAR STE SELE NA POL POTI!

Ostali del poti so: zemljišče, dovoljenje za lokacijo, načrti, gradbeno dovoljenje, stanovanje, oprema stanovanja.

KLJUC

za rešitev teh vprašanj boste dobili pri specializirani delovni organizaciji SG STANDARD.

Tam se boste lahko posvetovali o vseh problemih. Če želite, lahko naročite, da vam naša organizacija oskrbi vse, kar vam je potrebno, da boste prišli v svoje stanovanje.

GLAVNE LOKACIJE:

Šiška-center in soseska 6, Sentvid-center, Medvode-center, Bežigrad, Moste, Vič in naselje Vižmarje-Brod s 400 individualnimi hišicami.

PRI SG STANDARD

dobite lahko razne variante glede rokov, vključitve sredstev, tipov stanovanj, gradbenih materialov in gradbenih podjetij, KI VAM BODO OMOGOČALE IZBIRO PO VASEM OKUSU IN ZMOGLJIVOSTIH.

STANDARD

STANOVANJSKO GOSPODARSTVO

LJUBLJANA, CELOVSKA CESTA 87

Na željo številnih interesentov smo uvedli vsak ponedeljek in sredo NON-STOP službo od 7. do 19. ure.

Telefoni: 310-077, 310-475, 310-494, 311-071

STRAN

27. 1. 1967 - št. 3

3

Problemi bodo ostali

OLGA VRABIC MED MOZNIMI KANDIDATI

Zadnji zbor volivcev na Otoku je bil živahen in sproščen razgovor o mnogih vprašanjih, ki so značilna ne samo za ta novi predel celjskega mesta, marveč tudi za občino.

Udeleženci zbora so z veseljem sprejeli vest, da bo letos urejena javna razsvetljava v Malgajevi ulici ter na Otoku. Žal pa bo cesta od parka do mostu čez Savinjo v Čopovi ulici morala še počakati. Cesta bo zaradi plazov le zasilno urejena. Nova osnovna šola na Otoku je potrebna, toda vprašanje je, kdaj bodo zbrali toliko sredstev, da bi z deli lahko začeli. Sicer pa je še vedno odprto vprašanje, ali bo šlo za novo osnovno šolo

oziroma za novo gimnazijo s pedagoško gimnazijo. V tem primeru bi pač sedanje gimnazijsko poslopje dobila osnovna šola. Načrti za prestatitev plinarne so v izdelavi, vendar je to plemalo, da bi lahko zagotovilo tudi prestatitev objekta. Res pa je, da je plinarica uveljavila v zadnjem času nov način za proizvodnjo plina, zaradi katerega ozračje ni več tako onesnaženo, kot je bilo prej. Kot so povedali, bo treba tudi na

nov most v Čopovi ulici še počakati.

Bolj »živahno« je bilo v debati o perspektivi gradbenega oddelka srednje tehniške šole. Kot vse kaže, bo ta oddelk v Celju ukinjen (strokovnjaki so namreč ugotovili, malo pozno sicer, da bo za slovenske potrebe zadoščal ustrezni center v Ljubljani), zato pa napovedujejo lepšo perspektivo strojnemu oddelku celjske šole. Ne glede na to možnost bodo dijaki tega oddelka končali svoje redno šolanje v Celju.

Udeleženci zbora so z odobravanjem podprli težnjo celjske občinske skupščine, da v najkrajšem možnem času uredi vsa regulacijska in kanalizacijska dela. Kako nujna so ta dela, je bilo videti tudi 3. decembra lani, ko je regulirani spodnji del Voglajne pravzaprav rešil industrijski predel mesta od poplave.

Na Otoku poteče letošnje pomlad mandat dvema odbornikoma občinskega zbora celjske občinske skupščine. Ker pa so možnosti, da bo dobil Otok letos zaradi novih stanovanjskih naselij še eno enoto za volitve v občinski zbor, so udeleženci predlagali šest možnih kandidatov za volitve v ta zbor in to Oglo Vrabčič, Jožeta Marolta, Sonjo Grein, Srečka Pratanmerja, Rada Bromca in Mitjo Pipana. V predlogih gre torej za kombinacijo izkušenih javnih in političnih delavcev ter mladih ljudi.

D. P.

—mb

V Podhumu pri Laškem je v zadnjih letih zraslo obsežno naselje individualnih stanovanjskih hiš, ki so dokaz trenutne stanovanjske politike.

BODO UKINILI ŠOLO V SOCKI

Vaščani proti

V eni najoddaljenejših šol v občini je šolski obisk odličen, pa tudi uspehi ne zaostajajo. Šola v Socki je središče vsega dogajanja na vasi. Starši so odločno proti ukinitvi šole oziroma njeni priključitvi k sosednjem Strmcu. Novi odbor bo poživljal društveno dejavnost.

Minuli petek popoldne se je v šolski dvorani v Socki zbrala množica staršev, da bi poslušali poročilo o zaključku oziroma uspehih v prvem polletju tekočega šolskega leta, pa o delovanju DPM v zadnjem obdobju in o varstvenovzgojnih ter drugih problemih, ki tarejo ljudi. Iz poročila upravitelja šole tov. Pešaka, je bilo razvidno, da je šolski obisk kljub težkim terenskim razmeram domala stoodstoten, da je učni uspeh 85,5 odstoten, da so organizirali na šoli več uspešnih prireditev, da so otroci pridni in se lepo obnašajo in da imajo vsi radi svojo šolo. Po poročilu o delovanju DPM v minulem obdobju se je razvila živahna razprava o morebitni ukinitvi šole v Socki oziroma njeni priključitvi k šoli v Strmcu. Starši menijo, da bi se to utegnulo zgoditi iz naslednjih razlogov: ali zavoljo tega, ker v Strmcu, kjer imajo urejene šolske razmere, število otrok stalno pada ali pa zaradi pretirane varčevanja z družbenimi sredstvi. Oba razloga so spodbijali.

Šolske razmere v Socki so zdaj popolnoma urejene razen sanitarij oziroma stranišč, kjer bi morali poskrbeti za odvajanje na izplak. Dve učilnici sta dovolj prostorni in zračni, pa tudi lepo opremljeni. Tudi prostor za mlečno kuhinjo so uredili. Bivšo cvetličarno so preuredili v šolsko dvorano z odrom, na katerem pridno nastopajo tako mladi kot starejši amaterji. V njej imajo tudi ozkotračno kinoaparaturu, s pomočjo katere redno predvajajo za vaščane ozkotračne filme. Sicer se vse ostale prireditve v kraju odvijajo v tej dvorani. Najoddaljenejši otroci iz Brdca imajo do šole 2 uri hoda, eno uro oddaljeni so pa tudi iz Čreskove, Landeka, Homca in Selca. Kadar gre za skrb za otroke, nastaja vprašanje, ali bi učenci s prešolanjem kaj pridobili, ali bi tak ukrep ugodno vplival na vsestranski in harmonični razvoj sockih otrok. Znano je, da so to učenci nižjih razredov in da bi tudi urejen prevoz otrok z avtobusom rojeval neugodne posledice tako v vzgojnem kakor tudi v izobrazbenem in zdravstvenem pogledu. Učenci bi morali zgodaj vstajati (celo ob petih jutraj), domov pa bi se vračali tudi zelo pozno, njih prehrana bi bila neurejena, podobno kot je pri tistih, ki potujejo vsakodnevno v Vojnik, s to razliko, da bi bile negativne posledice pri manjših otrocih še vse večje.

Kar zadeva varčevanje z družbenimi sredstvi, je vprašanje, če bi družba z ukinitvijo socke šole resnično kaj prihranila. Uvesti bi bilo treba posebne avtobusne vožnje samo za šolske otroke. Zgraditi bi bilo treba toplo čakalnico, v Strmcu na šoli pa preskrbeti za brezplačno prehrano vozačev, razen tega pa tudi za var-

stvo čakajočih otrok. Stroški bi bili potemtakem znatni in je vprašanje, če bi s tem kaj prihranili. Navzoči starši oziroma člani DPM, ki so si potem izvolili nov odbor, so zaradi tega enodušno proti ukinitvi šole v Socki oziroma njeni pripojitvi k šoli v Strmcu.

VESNA Volna

V zadnjih zimskih dneh in za začetek pomladi boste nujno potrebovali nov kostim!

TRGOVSKO PODJETJE V MODI VSE PO MODI moda

Dragejše manufakture STARI TRG

Vzgoja in rekreacija mladih

V nedeljo je bila v Celju redna skupščina občinske organizacije Počitniške zveze. Ob tej priložnosti je podala pregled dela tudi mladinska turistična poslovalnica Popotnik, udeleženci pa so poslušali še obračun dela letovišča Goran — Savinja v Makarski. Spet moramo ugotoviti, da se tega pomembnega razgovora niso udeležili predstavniki nekaterih družbenih organizacij in kolektivov, ki bi jih delo mladih prav gotovo moralo zanimati.

V poročilu je predsednik izvršnega odbora povedal, da je v preteklem obdobju padlo število članov in družin, uspešno pa je bilo sodelovanje z občinskim komitejem Zveze mladine in Jugoslovansko ljudsko armado. Govoril je tudi o finančnem položaju, ki ni niti manj ugodno, saj je organizacija dobila v preteklem letu le 4.000 novih dinarjev dotacije.

Nace Krumpak je poročal o delu letovišča v Makarski. Tam je lani letovalo okrog 6.500 mladih, zabeležili so nad 60 tisoč nočitev, od tega iz celjskega področja okrog 1.300, kar je nedvomno precejšnje število. Toda tu bo treba urediti še sanitarije, nabaviti šotorska tla, asfaltirati priključek h glayni cesti in nabaviti poltovorni avtomobil.

Jano Kogovšek je govoril o delu mladinske turistične poslovalnice Popotnik, ki se je že dokaj dobro

uveljavila, pa čeprav iz objektivnih in tudi drugih razlogov še ni izkoristila vseh možnosti za delo.

Na skupščini so razpravljali še o delu v prihodnjem obdobju in posebej poudarili, da bo treba tesno sodelovati s celjskim zavodom za rekreacijo, nato pa se je razvila sorazmerno živahna razprava, v kateri ni manjkalo kritičnosti in polemičnosti. Tako smo slišali o razlogih za upadanje števila članstva, o propagandi dejavnosti organizacije, o delu počitniške zveze v Topru in Ibi in podobno. Tovariš Higin je govoril o materialni odgovornosti uprave in nekaterih slabostih letovišča v Makarski. Menil je, da je sedanja dolžina izmene — 12 dni — ugodna, da pa je predvideno povišanje cene penziona od 1.000 na 1.350 starih dinarjev preveliko. Takega mnenja je bil tudi Nace Krumpak, medtem ko je knjigovodja letovišča in odgovornosti upravnika.

Ob koncu so izvolili še nov izvršni odbor občinske organizacije počitniške zveze, za predsednika Higinu Kukočiča, nov upravni odbor letovišča — za predsednico Tončko Herzog in nov upravni odbor, katerega predsednik je Peter Kavalar. Republiške skupščine pa se bosta udeležila Marinka Drogenik in Milan Seničar.

—ter

Pregled maloprodajnih cen, ki jih je zavod za cene posnel 24. in 25. t. m.

SADJE IN ZELENJAVA:

Proizvod	Agregat	Celja	Trgovska podjetja				
			Merk, Celje Samopost. Maribor	Samopost. Soca	Center Celje	Savinjski magistrat Zalec	Tržnica Celje
Cvetača	kg	5,40	5,40	5,43	5,45	5,50	—
Cebula	kg	1,70	1,70	1,80	1,95	1,80	2,50
Cesen	kg	5,80	5,40	5,80	5,94	6,00	7,00
Fizol cipro in koks	kg	4,50	4,20	4,22	4,25	4,20	4,00
Fizol mešani	kg	3,20	2,50	—	—	—	3,50
Krompir	kg	0,90	0,80	0,80	0,97	0,85	1,00
Korenje rdeče	kg	1,30	1,30	1,22	1,23	1,40	2,00-4,00
Petersilj	kg nov.	6,60	—	nov. 3,50	nov. 6,80	nov. 7,00	4,00-6,00
Paradižnik sveži	kg	7,00	6,20	st. 4,30	7,27	7,00	—
Solata endivja	kg	4,30	4,32	4,00	3,80	4,50	5,00
Solata — kraljica	kg	—	7,30	7,30	—	—	—
maja — uvoz	kg	1,20	1,20	1,22	—	1,30	1,50
Zelje v glavah, staro	kg	—	1,40	—	—	2,00	—
Zelje v glavah, novo	kg	—	1,50	—	1,46	1,50	2,00
Zelje — kislo	kg	1,45	1,40	1,50	1,46	1,50	2,00
Kisla repa	kg	1,30	1,20	1,35	1,34	1,20	1,80
Orehova jedra	kg	32,00	27,00	35,20	31,93	33,60	30,00
Grozdje	kg	—	—	4,80	—	5,00	—
Hruške	kg	3,40	—	3,50	3,50	3,80	3,00
Jabolka	kg	2,60-3,50 II.	2,00	1,80-3,26 I.3.28	1,95-3,20	1,80-2,50	—
Limone	kg	3,80	4,20	3,60	3,60	4,20	—
Banane	kg	4,80	4,40	4,40	4,00	5,00	—
Pomaranče — Egipt	kg	2,60	2,40	2,40	2,40	2,60	—
Pomaranče — Grške	kg	4,00	4,20	4,20	3,60	—	—
Mandarine	kg	4,20	4,40	4,80	—	4,20	—
Motovilce	kg	—	—	—	—	9,00	10,00
Ohrovt	kg	2,65	—	2,66	2,68	—	3,00
Rdeča pesa	kg	1,30	—	1,34	1,35	—	2,00
Koleraba	kg	—	—	1,30	0,65	0,58	2,00
Jajca — uvoz	kom.	0,56-0,60	0,56	0,79	—	0,70	—
Jajca domača — sveža kom.	—	—	—	0,69	0,66	0,70	0,70

Trgovska podjetja so s sadjem in zelenjavo dobro založena, celjska tržnica pa slabo. Posebno ugoden je nakup južnega sadja — pomaranč, limon in banan.

SOBNO IN KUHINJSKO POHISTVO

Proizvod	Lesina, posl. Celje	Slovenijales, posl. Celje	Lesina, posl. Maribor	Slovenijales, posl. Maribor	Savinjski magistrat, Zalec
Dnevna Milojka	2.728,00	2.736,00	—	2.749,70	2.631,90
STIL KOPER	—	—	—	—	—
Spalnica Triglav — 3-dlena	—	1.609,00	—	1.590,80	1.557,30
ISTOK MIREN	—	—	—	—	—
Jogi ekstra 190 x 90 — MEBLO	313,50	301,20	306,00	307,00	307,20
Rex fotelj, STOL KAMNIK	53,00	56,00	—	57,10	54,70
Kuhinja Manja — MARLES	1.000,00	1.021,50	992,50	995,00	992,40
Kuhinja Meta — MARLES	1.200,00	1.211,00	1.200,00	1.174,00	1.201,50
Kuhinja Dunja — GABER	1.037,00	1.038,60	—	1.042,00	997,00
Kuhinja kot — FLORIJA BABIC	385,50	392,00	386,00	383,20	379,00
Pomivalna omarica — 2 korita	—	531,70	527,00	498,00	514,70
EMAJL 100 cm MARLES	540,00	435,00	430,00	410,00	423,50
Delovni pult 100 cm — MARLES	440,70	—	—	—	—
Viseča omarica 100 cm — MARLES	—	240,40	236,00	228,30	235,00

Izbira vseh vrst pohištva je zadovoljiva. Prodajalne nudijo potrošnikom lastne kredite. Podjetje Slovenijales, poslovalnica v Celju, Zidanska ul. dostavlja potrošnikom od sedaja prodajalne do 10 km pohištva brezplačno.

V KONJICAH SE PRIPRAVLJAJO NA KONFERENCO SZDL

Zastopana bodo vsa področja

Prihodnji mesec bo v Slovenskih Konjicah konferenca Socialistične zveze. V ta organ so po ustreznem ključu krajevne organizacije Socialistične zveze izvolile 60 članov, ki bodo zastopali okoli 8.500 članov Socialistične zveze na območju konjiške komune. Na konferenco se

pripravljajo skrbno in temeljito. Imenovali so več delovnih skupin, ki bodo pripravile ustrezno gradivo. Tako bo prva analizirala dosedanje delo organizacije Socialistične zveze, s posebnim poudarkom na razvoju samoupravljanja, delovanje krajevnih skupnosti in gospodarjenje delovnih organizacij. Prav tako bodo obravnavali področje družbenih služb, zlasti pa prosveto in zdravstvo, ki sta na tem področju najpomembnejši. Druga skupina bo na podlagi različnih predlogov in pri-

pomb oblikovala osnutek pravil občinske organizacije s tem, da bo upoštevala pripombe s konferenc krajevnih organizacij in tudi posameznikov, članov dosedanjega občinskega vodstva.

Seveda bodo najpomembnejše mesto dobile volitve. Povsem razumljivo je, da bo svoje mesto v delovnem programu dobila tudi skrb za vključevanje novih članov. Kajti dejstvo je, da niso vsi ljudje za vse dolžnosti in da je treba obremenitve enakomerno porazdeliti.

RK v Socki

Letna skupščina krajevne organizacije Rdečega križa v Socki je ob zadovoljivi udeležbi članstva pokazala, kako tesno so povezani z aktivisti Rdečega križa in občani s kolektivom domačega učiteljstva.

Predsednica krajevne organizacije Rdečega križa je prosvetna delavka Katica Pešak, ki prav preko organizacije nadvse požrtvovalno vodi vse delo pri širjenju zdravstvene prosvete tako v šoli kakor tudi med občani po domovih. Sproščeno obravnavanje članstva na skupščini o poročilih je pokazalo, kako nujno potrebno je nuditi temu območju vsakršno pomoč v zdravstveni preventivi.

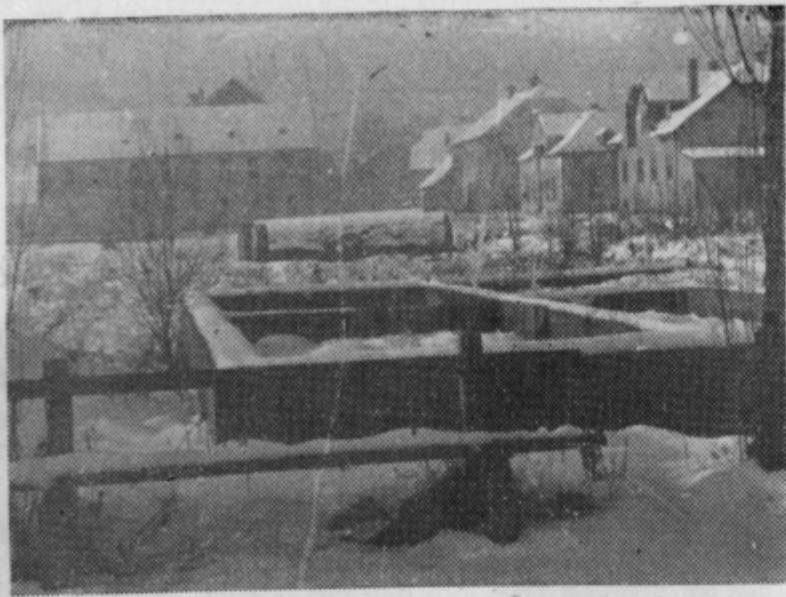
Najvažnejša točka v njihovem delovnem načrtu je ureditev vodovoda. Prebivalci iz več naselij namreč uživajo vodo iz malega potoka, ki je istočasno kolovoz, koder vozijo z živino. Občani so pripravljani pomagati s prostovoljnimi delom kakor tudi z materialom, vendar vsega sami ne bodo zmogli. Krajevna skupnost in razne zdravstvene ustanove gotovo ne bodo ostale gluhe sprico takega razpoloženja občanov. Te dni pričnejo s tečajem o negi bolnika na domu, nakar bodo izvedli še 20-urni tečaj o prvi pomoči. Upravitelj šole Tone Pešak pa skrbi za predvajanje filmov.

Glasbena šola na Polzeli

Na Polzeli že kakih osem let deluje glasbena šola za klavir in harmoniko. Vodi jo Vinko Rizmal, obiskujejo pa jo predvsem učenci osnovne šole, vsega skupaj 16. Šola razpolaga z dvema klavirjema tamkajšnje Svobode, vtem ko vadijo harmonikarji s svojimi instrumenti. Zanimivo je, da učenci kljub oddaljenosti redno prihajajo k pouku in da jim nikoli ne zmanjka dobre volje. Ob zaključku vsakega šolskega leta priredijo koncert, na katerem pokažejo svoje znanje. Kot druge šole, tarejo tudi glasbeno šolo na Polzeli finančne težave, vendar njen vodja Vinko Rizmal meni, da ne bodo ogrozile njen obstoj, saj Polzelanom ta šola veliko pomeni.

BABILONSKI STOLP

Člani polzelske Svobode so prejšnjo nedeljo privikar uprizarili v režiji Jaka Jeršiča igr Babilonski stolp. Zal za uprizoritev med prebivalci ni bilo zanimanja, ki bi poplačalo trud, bržkone zato, ker dela ne poznajo.

Dve stvari v Šmarju skušata skriti svojo sramoto pod snežno odejo, toda zdaj se sneg že taja in spet bo postalo očito, da rjavita cisterni za nezgrajeno bencinsko črpalko sredi polja in čakata, kaj jima bo prinesel čas. V bližini (na sliki v ospredju) je tudi temelj zgradbe, ki so ga zgradili pred dvajsetimi leti. Potem se je zapletlo z gradbenim dovoljenjem in danes je usoda načrtov povsem neznana! Bo morda le kdo kaj spremenil, ko bo sneg skopnel?

Hermanov grič

Nad Seščami, kar za vasjo je vzpetina, ki ji pravijo Hermanov grič. Vrh griča je kmetija, Hermanova domačija.

Daleč naokoli ni tako zanimivega in mikavnega kotečka. Vsak dan je okoli Hermanove domačije vse polno otrok. Podirajo se pod kozolecem, za hlevom, pa spet okrog hiše, skratka povsod.

Se najbolj zanimivo pa je pozimi. Smučarji, sankarji, pa tudi tisti brez sani in smuči pohite k Hermanu in potem nastane tak vrišč in krik, ko da se je trop vrabcev vsul na ta grič.

In Hermanovi razumejo otroke. Nikoli jih ne odganjajo. Pustijo jih in z njimi uživajo zimsko veselje.

Menda je bilo pred dvema letoma, ko se je tudi oče Herman spravil na sani in se z vnučkom popeljal vse dol do sredine vasi. In radi so imeli otroci očeta. Bil je že v letih in znal je čudovito pripovedovati. O prvi svetovni vojni, kako so se borili, kako so naši fantje padali na tujih frontah. In še o drugih stvarih je vedel povedati. Fantje pa so odprtih ust prisluhnili besedi. Radi so v zavzetosti ponavljali.

— Tako nam je povedal Hermanov stric.

Tudi zdaj je na Hermanovem griču vse polno živčava. Toda otroci nekoga pogrešajo. Hermanovega strica, ki je znal tako imenitno upodobiti zgodbe nekdanjih dni, ni več. Počiva na prebolskem pokopališču in otroci zavzeto vzdihujejo.

— Kaka škoda, da Hermanovega strica ni; zdaj počiva v miru...

Pa so ostali drugi domači. Še je tu teta, njegova žena, in sin France z ženo in otroki. Prav nič ne rečejo, ko se grič napolni z drobižem, ko vsi hkrati kričijo. Hermanova teta postoji pred hišo, smehlja se drobižu na griču, od hleva pa kliče France, gospodar Hermanove domačije.

— Mama, pa je le res zanimiv naš grič.

Ona potihno odgovarja.

— Kar naj bodo veseli, saj so še mladi, mladost je pač sama radost. In z vrh griča, prav izpred hiše, se znova spusti gruča sankarjev in zdrsiijo po gladki cesti. Vsi v en glas kričijo.

— Driča drič, naj živi Hermanov grič!

O, da bi bilo mnogo takih gričev in otrokom naklonjenih ljudi.

MALA ANKETA

V CELJU JE TE DNI V OBRAVNAVI PREDLOG SREDNJOČRNEGA PROGRAMA RAZVOJA CELJSKE OBČINE: TOKRAT SMO IZ OBSEŽNEGA GRADIVA IZLUČILI TISTO POGlavJE, KI GOVORI O RAZVOJU KULTURNE DEJAVNOSTI. ZATO SMO OBISKALI NEKAJ CELJSKIH DRUŽBENIH DELAVCEV IN JIM ZASTAVILI VPRAŠANJE: PREDLOG SREDNJOČRNEGA PROGRAMA — TISTI DEL, KI JE NAMENJEN KULTURI — JE NALETEL NA MNOGE PRIPOMBE. KAJ BI PRIPOMNILI VI?

BORIS STROHSACK: Tudi srednje-ročni program razvoja celjske občine obravnava kulturo, kot vsi dosedanjli, tako kot da je na stranskem tiru. Toda ob tem se poraja vprašanje, kaj pa bi tak srednje-ročni program moral zagotoviti.

Osebnost sem prepričan, da v sedanjih situaciji, neke posebne razširitve mreže kulturnih zavodov ne moremo pričakovati. Toda temu, kar imamo, bi morali zagotoviti solidne delovne pogoje, to, kar nam je na razpolago, moramo smotrneje izkoristiti. O tem naj spregovori tudi srednje-ročni program in prav tako družbeni plan. Tu bi morali jasno začrtati kulturno politiko, kajti to je tisto, česar v Celju nimamo.

Kar kulture tiče, imamo velike možnosti za medobčinsko sodelovanje. Prepričan sem, da smo celjsko kulturo začeli dušiti tisti trenutek, ko smo jo poskušali utesniti v občinske meje. Usoda kulturnih zavodov ni stvar samo mesta Celja ali celjske občinske skupščine, temveč obveznost regije in celo vsega slovenskega kulturnega koncepta.

Vidite, mislim, da prihaja do nesporazumov okrog srednje-ročnega programa pravega dela, ker le-ta ne predvideva ničesar novega, dodatnega, kot je to mogoče planirati v delovnih organizacijah in drugih dejavnostih. Za kulturo pa menim, da bomo lahko izredno zadovoljni, če bomo v tem obdobju vsem kulturnim zavodom ustvarili take delovne pogoje kot jih imata zdaj, pravim, na primer, muzej revolucije ali mestna knjižnica.

MARJAN RAVNIKAR, direktor Mestnega muzeja: »Ze od predlanskega avgusta poslušamo besede pomembnih osebnosti iz najvišjih vodstev, da je potrebno reformo uresničiti, ne da bi kakorkoli prizadejali kulturo, ker reforme ne bomo izpeljali brez kulture.

Vsakdanja praksa dokazuje nasprotno, saj plačuje kultura — ki je že itak bila dvajset let pastorka v razvoju — vsak dan svoj obulub, kar dokazuje, da ljudje ne razumejo reforme.

Kultura naj bo nacionalna in internacionalna, ne za posameznike, temveč za vse potrošnike. Osebnost sem prepričan, da bi morali z reformo začeti pred petnajstimi leti; toda bolje zdaj kakor nikoli. Toda če jo bomo reševali tako, da bomo narod prizadejali v kulturi, bo to bolj ameriška reforma kakor naša. Uspešni in strogo usmerjeni strokovnjaki, ki ne bodo imeli smisla za humanizem in etično zvišnost družbenega dogajanja, bodo sicer lahko reševali gospodarske probleme, toda to še ni socializem.

Preveč nas pitajo s teoretično kulturo. Preveč teorije imamo v kulturi in preveč teoretične kulture. Prava kultura pa je v tem, da bomo začeli delati tisto, kar je zapisano o kulturi v programu ZKJ. Zelim si, da bi se besede Veljka Vlahovića uresničile.

RADA JONAK, direktor zavoda za rehabilitacijo invalidov, smo prosili za odgovor, ker je znan družbeno-političen delavec, vendar ni direktno vezan na katero izmed kulturnih institucij:

»S kulturo imam zveze samo kot povprečen občanski potrošnik, zato moje mnenje o družbenem planu za kulturo ne more biti strokovno. Menim pa, da ni bistveno, na kolikih straneh obravnava družbeni plan kulturno problematiko, temveč je pomembna vsebina zapisanega in možnost, da bi se povečal krog potrošnikov kulturnih dobrin. Nadalje me-

nim, da kulturne institucije niso edine, ki bi bile dolžne skrbeti za povečevanje števila obiskovalcev, temveč da bi morali občani sami pokazati večjo pripravljenost, da se vključijo v sprejemanje kulturnih storitev.

V splošnem družbenem procesu preoblikovanja človeške miselnosti ne bi smelo biti nikogar, ki bi zanemarjal možnosti za kulturno rast miselnosti in čustvovanja. Udeležba občanov na kulturnih prireditvah ni vselej odvisna od kvalitete prireditev, temveč dosti prej od splošnega razpoloženja in odnosa naših ljudi do kulture.

Kljub vsemu pa menim, da bi moral družbeni plan določiti kulturi in njenemu razvoju dosti bolj stvarne možnosti in smeri ter tako perspektivno nakazati usodo posameznih kulturnih institucij.

IVAN STOPAR, direktor Zavoda za spomeniško varstvo:

»Tudi družbeni načrt je po svoje izraz kulturne zrelosti sredine, v kateri je nastal. Družbo lahko ekonomiziramo, to pa ne pomeni, da je hkrati socializiramo, če pri tem pozabljamo na etično opajo in plemeniti.

Naša kulturna dedščina je izraz kulturne zavesti preteklosti. Od današnje družbe bi želeli, da bi bil delež za kulturo vsaj tolikšen, kot je bil nekoč. V programu pa nikjer ne vidim hotenja in želje, ki bi zagotavljala denar, da bi obranili tisto, kar že imamo, nikar, da bi to presegli.

Hkrati pa narod, ki nima svoje bogate politične zgodovine, prav s kulturo izpričuje svojo samobitnost in pravico do svojega obstoja. Spričo tega se mi zdi, da je družbeni načrt do kulture naravnost macehovski, saj zaradi svoje splošnosti nikogar ne obližira.

Ime človeka, ki bo samo ekonomsko determiniran, ne bomo mogli nikoli pisati z veliko začetnico!

DAMJAN BRVAR: »Srednje-ročni program — tisti del, ki govori o kulturi — ni amaterske dejavnosti niti z besedo omenil. To je posledica tretman naših prizadevanj, kajti kljub težki situaciji in slabim obetom

za prihodnje obdobje, je dokaj nerazumljivo, da je iz programa izpadla dejavnost, v kateri se vedno veliko ljudi najde svoje zadovoljstvo. Mislim, da je treba povedati, da amaterskim delavcem niti ne gre toliko za denar, saj smo se s tem, da bomo dobili manjša sredstva, že davno sprijaznili, gre pa za družbeno priznanje, za vrednotenje dela, ki ga nekdo opravlja v zadovoljstvo sebi in drugim. Poglejte, zadnje tekmovalne pevskih zborov v Štorkarje je pokazalo, da je amaterizem še vedno živ. Nastopilo je na stotine pevcev in tudi v dvorani se je zbralo lepo število poslušalcev. Če takih reči ne cenimo dovolj, če ne zagotovimo osnovnih pogojev za delo, je upravičena bojazen, da bo propadlo tudi tisto, kar se je doslej z vsemi silami držala pokonci. Primer železničarskega društva France Prešeren je že eden izmed njih. Zato, ker nismo našli stanovanja za dirigenta, godbe, ki je desetletja sodelovala na vseh večjih prireditvah in manifestacijah, ni več. Morda bomo vrzel ugotovili šele takrat, ko bo že zares prepozno. Mislim, da bi morali v programu — ali pa vsaj v družbenem načrtu vsako leto — zagotoviti sredstva vsaj za vzdrževanje domov in ostalih prostorov, ki jih uporabljajo kulturno prosvetna društva. Če jim bomo onemogočili še to, potem res ne moremo upati, da bodo zdržala. Tudi v občinskem svetu zveze kulturnih prosvetnih organizacij smo se odločili za tako delitev sredstev, po kateri bodo društva dobila več denarja, manj pa ga bo za ostale namene.

Temeljiteje bo treba urediti tudi medobčinsko združenje, kajti zdi se mi, da so ravno na področju kulture izredno velike možnosti, toda doslej zelo majhni uspehi.

PROMETNA VARNOST V ŽALSKI OBČINI TRAJNA AKCIJA

Na področju žalske občine je metnih nesreč, od tega samo lani škoda pa je znašala 159 milijonov 418; smrtnih primerov 51, gmočna 912 tisoč starih dinarjev.

Komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu si prizadeva, da bi bila pri svojem delu čimbolj učinkovita. Tako se je vključila tudi v zvezno akcijo Prometno vzgojo v šole, ki je bila lani. V tem času je bilo na šolah 20 različnih predavanj, opremljenih z diapozitivi, ki se jih je udeležilo okrog 2 tisoč učencev. Poleg tega je bil seminar za predavatelje prometne vzgoje, ki poučujejo otroke na šolah. V tej akciji so ponovno zaživel tudi nekateri pionirsko prometni krožki. Najboljši med njimi je za zdaj na osnovni šoli v Zalcu, ki ga vodi Boris Sket.

Zvezna akcija je imela brez dvoma pozitivne rezultate, saj v tem času v občini niso beležili kakšnih težjih prometnih nesreč predšolskih ali šoloobveznih otrok. V akciji je aktivno sodelovalo tudi AMD Zalec in združenje šoferjev. Takšno sodelovanje bi bilo potrebno tudi v bodoče. Nadalje bi bilo prav, ko bi imele vse osnovne šole v svojih programih tudi strokovno vzgojo s področja prometne varnosti, saj bi le tako lahko prispevali k zmanjšanju številnih prometnih nesreč. Doslej je bila praksa, da so posamezne šole

le delovale le ob takih in podobnih akcijah.

Letos bo potekala prometna varnost v okviru mednarodnega turističnega leta. Vse zainteresirane organizacije, predvsem pa komisija za varnost v cestnem prometu, bodo imele važno nalogo, saj se obeta znatno večji promet tujih turistov, kar bo gotovo terjalo še večjo preventivno dejavnost.

VSE O KASKO ZAVAROVANJU

Kakšne so predvidene spremembe v višini premije in v kakšnih pogojih? Po predlogu se bo premija obračunala po prostornini valjev v ccm in ne več po KS. Sedanja bruto premija in predlog nove premije je naslednji:

znamke	ccm	Sedanja bruto premija	Nova bruto premija
Zastava — Fiat			
750	767	354,09	450,00
850	843	410,85	506,20
1300	1290	532,78	731,20
Volkswagen			
1200	1192	410,85	675,00
1300	1285	448,63	731,20
Renault			
4	850	410,85	506,20
16	1470	532,78	843,70
Taurus			
12 M	1183	448,63	675,00
Moskvič	1357	488,07	787,50
Skoda 1000 MB	998	410,85	562,50
Opel-Record	1482	532,78	843,70
Citroen			
Spaček	425	354,09	337,50
Ami 6	602	354,09	393,70
ID 19 (žaba)	1898	599,77	1068,70
Mercedes 200	1988	600,00	1125,00

Glede na omenjeno negativno razliko povečane premije ne bodo krile v celoti bodočih škod, zato je uveden tudi lastni delež zavarovanja — franšiza.

Zgornja dopustna mera alkoholiziranosti voznika ostane 0,5‰ s tem, da voznik stopnjo sam dokazuje. Ostrjši bodo ukrepi pri obravnavanju škod, nastalih zaradi prehitavanja v koloni, megli, ovinkih ali prehitre vožnje v naseljih. Tudi neustrezno tehnično stanje vozila (izrabljene gume, slabe zavore, neurejene signalne luči) bo imelo za posledico izgube pravice do povračila škod.

Kaj so franšize in kako vplivajo na višino odškodnine ob likvidaciji škod?

Franšiza ali samopridržaj je lastni delež zavarovanca ob škodi. Višina deleža je enaka enoletni tehnični premiji za zavarovanje vozila. Tehnična premija znaša pri Zastavi 750 — 360,00, Zastavi 1300 pa 585,00 N-din. Franšiza se ob škodi obračuna: (primer za Zastavo 750)

Pri prvi škodi v vsakem zav. letu — enoletna tehn. premija je 360,—; pri drugi škodi v istem zav. letu — dvoletna tehn. premija je 720,—; pri tretji škodi v istem zav. letu — štiriletna tehn. premija je 1440,—; četrte škode v istem zavarovalnem letu pa za zavarovalnico ne bo več krila. Franšize veljajo le za škode, nastale v prometnih nesrečah.

Ali mora zavarovanec, t. j. lastnik vozila dogodek prijaviti PM?

Da, kot to določajo obstoječi predpisi.

Ali lahko zavarovanec popravlja poškodovano vozilo preden si ga je ogledal predstavnik zavarovalnice?

Dolnost zavarovanja je, da takoj, ali najkasneje v 3 dneh pisмено prijavi dogodek zavarovalnici. V prijavi mora biti navedeno, kje se poškodovano vozilo nahaja. Predvsem je važno omeniti v prijavi, kje se bo vozilo popravljalo. S popravilom lahko prične, pač pa se priporoča, da poškodovane dele avtomobila, ki se zamenjajo z novimi, hrani do končne likvidacije.

Kje lahko zavarovanec popravlja poškodovano vozilo?

Zavarovanec prostovoljno izbira mehanično, kleparsko ali ličarsko delavnico ne glede na sektor lastništva.

Ali se mora višina stroškov popravila dokumentirati z računom?

Ni nujno! Zavarovanec lahko zahteva, da se mu škoda na vozilu oceni. Če je ocenitev sporazumna, se škoda lahko takoj likvidira, seveda, če so za to dani vsi ostali pogoji (podatki LM).

Ker je tema o zavarovanju vozil in likvidaciji škod zelo obsežna, prosimo zavarovanca, da nam pošlje svoja vprašanja. Odgovore bomo objavili v naslednji številki CT.

VSEM VOZNIKOM — SREČNO VOZNO

Čast, ljubezen in strasti

Ob premieri »Grešno ljubljene« (La Malqueride) v SLG Celje

Nič novega ni zgodba o zavrženi pastorki, ki izgubi materino ljubezen na račun očima in zato oba zasovraži, niti ni nič nenavadnega, če pastorka v resnici sovraži mater iz zavisti in očima iz ljubosumnja. Vse to so življenjske resnice, ki bi jih mogle osebe v Malqueridi španskega dramatika Jacinta Benavente razrešiti povsem drugače, če bi ne bile v njih zakoreninjene svojeglave strasti, nenavadna vrednost časti in globoka načela krščanske morale.

Zlom med zunanjim okvirom življenja in notranjimi nagibi je izrazita značilnost drame »Grešno ljubljene«, ki je nastala leta 1913, ko se je španska dramatika izklopala iz spon konvencionalnosti, a je — kljub nekaterim prizadevanjem — ostala v bistvu statično pripovedna.

Režiser Dino Radojevič je skušal iz pripovedi iztisniti tudi poslednjo kapljico dramatičnosti, ki je uporabil površino odra takorekoč do simboličnih pozicij oseb in izrazil njihova nasprotja ter zveze z gibanjem v diagonalah in paralelah. Teža scene (kombinacija lesenih tramov in globokih obokov), ki jo je pripravil Miša Racič in tematski kostumi Alenke Bartolove so dodatni elementi, ki prispevajo k uresničenju režiserjevega koncepta napetostne pripovedi z materinskih pridihom pričakovanja strasne in grozne.

Kljub navidezni besedni dolgovestnosti doseže zato izvedba ustrezno stopnjevanje, ki se ponovi v nekoliko intervalih z izbruhom zatajevanih strasti, posledično zunanji akcijski dogodki. Občutek imamo, da gledamo notranje življenje ljudi, ki je odvisno od številnih dejavnikov v okolju, za kar izvemo samo iz pripovednega navezovanja.

Osrednje like so ustvarili Marija Goršičeva kot Raimunda, gospodinja na Sotu, Jože Pristov njen drugi mož, Esteban in Jana Smidova, Raimundina hči. Acacia iz prvega zakona. Goršičeva je najmočnejši nosilec tradicionalnih družinskih spon, zaradi tega tudi najmočnejše doživlja tragično nasprotje razpetosti v ljubezni med možem in hčerko. Smidova je v svojem sovraštvu do očima (s katerim prikriva žensko zaljubljenost) in obupovanjem nad izgubljenjo materino ljubeznijo (s čimer skriva ljubosumnost in zavist) pravičati primer peklenškega izvora vseh nesreč. Pristov pa postane žrtev okoliščin, v katerih ga strasti tako zaslepijo, da naroči uboj Faustina, Acacijinega zaročenca in slednjič ubije tudi svojo ženo, ko v poslednjem pričakovanju meni, da je dočkal trenutek, ki ga je vse življenje pričel.

Sele to poslednje zlo prelomi zakletost odnosov, ko se mati žrtvuje, da bi rešila moža obtožbe in hči pregrešne ljubezni; to je trenutek, ko Esteban spozna zavoženost svojega življenja in Acacia odkrije, da je v resnici vendarle globoko ljubila svojo mater.

Vse tri osrednje osebe so ustvarjalci izoblikovali dosledno in s premišljenostjo, prav tako dosledni in premišljeni pa so bili v celoti tudi vsi drugi liki. Nada Božičeva je s staro dekle Juliano še posebej izpričala disciplinirano popolnost kreacije, saj ni niti z besedo niti s potezo enkrat samkrat skvarila svojega lika; Mija Mencejeva, Anica Kumrova, Marjanca Krošova in Minu Kjudrova so postavile okolju primerne like vaških žena in deklet, pri čemer je potrebno naglasiti prijetno sozvočje v otenjenih ženskih glasov, kar znanimo v začetku drame.

Pavle Jeršin je v vlogi sosedu Eusebia v svoji žalosti in zatajevanem sovraštvu pristen in doživeti, četudi ni skoraj nič slabši v začetku kot snubač. Zaročencu Faustinu (Stefan Volf) daje dramatik bolj malo prostora, a tega izkoristi s pravilno plašnostjo, da mu celo oče očita »le od kod si se vzeli!« Zato ima skoraj več pomena Norberto (Bruno Vodopivec), ki že o njem govorijo v začetku in na kraju, da lahko vnes zaigra zares splašenege nedolžnega preganjanca. Vse v redu in prav, le naglica njegove dikcije (ki jo sicer opravičuje vznemirjenje) je mestoma precej nejasna. Oba Hlapca na Sotu, Bernabe (Janez Bermež) in Rubio (Sandi Krošl) sta izrazito nasprotja; medtem ko je Bernabe ponižen in poslušen, je Rubio gospodvalen in surov. Oba pa se odlikujeta z dosledno vdanostjo, Bernabe gospodinji, Rubio gospodarju. Toda ob zadnjem dejanju mora celo Rubio obsoditi gospodarja. Bermež in

Krošl sta rešila svoji vlogi zelo stvarno; Krošlovo prepričevanje gospodarja pa je celo izjemno sugestivno. Kot ženske sodelujejo v predstavi še Angela Korošec, Olga Puncer in Vera Srakar.

Ob predstavi, ki terja veliko zunanjo realizma, ne smemo pozabiti na odrsko tehniko, ki je ustrezno zadovoljila; še posebej slikarska dela Ivana Dečmana, saj je zid dajal zelo stvaren videz starinskega poročne ometa. Le prednji vodoravni tram bi moral biti bolj enovit!

S predstavo La Malqueride, ki jo je v lepo odrsko govorico prevedel

prof. Mirko Vivod, si je Slovensko ljudsko gledališče v Celju vgradilo nov kamen v prizadevanja za čvrstost in skladnost predstav. Vendar mi naj nihče ne zameri posledičnega vprašanja, če je izbor dela z izrazito poudarjenim slavošpevom krščanski pravičnosti, ki zmaguje nad zemeljskimi strastmi, pa četudi ga je napisal Nobelov nagrajenec, ustrezen v celotnem okviru letošnjega repertoarja, ki bi moral tej krščanski pravičnosti iz preteklega obdobja dati protiutež tudi s kakšnim delom sodobne pravičnosti in morale.

Herbert Savodnik

Pravljčni svet Lidije Osterčeve

Likovni salon nam je predstavil dvojico slikark, ki se v našem mestu ništa doživeli razstave. Navzven kaže, ko da je tako zaporedje za občinstvo manj zanimivo. V resnici gre za dvojico umetnic (Vida Fakinova — Lidija Osterčeva), ki imata vsaka zase izoblikovan individualni pogled na umetnost. Obe družijo sodobno upodabljanje brez tretje dimenzije in njihova kvaliteta.

Pravljica je svet Lidije Osterčeve, ki je otroku in odraslemu gledalcu ohranil še delček neoskrbenjenega otroštva v sebi, privlačen. Po šolanju na ljubljanski akademiji je absolvirala specialko. Podoba je, da naši nadarjeni mladi likovniki kaj radi nadaljujejo mojstrski razred. Razstavljala je na številnih razstavah doma in v zamejstvu. Vrh vsega še samostojno. V Beogradu je doživela priznanje, ko si je priborila za ilustracije dvakrat nagrado »ZLATNO PERO«, ki pomeni za ilustratorja visoko priznanje. Enako velja za njeno Levstikovo nagrado. Ilustrator, ki želi dovršen prenos v tiskarski jezik, vselej pričakuje

končni rezultat, ko mu reprodukcija zamegli zamisel in tako trpi izvirna koncepcija na jasnosti in moči izraza. Njen Zupančičev Ciciban (v črno-belem) je izreden dosežek. Upodobljeni predmet je reduciran na minimalno nujne črte, žival ali figura učinkuje primarno naravno, vedro, otroškemu svetu brez napora dojemljivo, a tudi barvne ilustracije so istega duha v odlični realizaciji. Pot, ki jo je prehodila po vojni naša ilustracija, je strma in se pne med evropske vrhove.

Olja Lidije Osterčeve so v mešani tehniki, mnoga s pozlačenimi partijami, so studiozna in polna optimizma. Ko slika spomine (Rim, Hamburg, Ohrid), ji je čisto povod drobno obrobno opažanje. Zdaj ikohe, zdaj srednjeveška inčiala in podobno. Doživljaje vplete v ploskovno pravokotne partije kompozicij. Knjižni trak, ki bi ga realist opazil kvečjemu v zvezi s knjigo in interierjem, je zanj vredn zapis samostojne kompozicije. Njena barvna kultura je na lepi višini. Končno se ne plaši v svoja dela vključiti figuralko ali človeški ob-

raz v pomanjšanem merilu njenih malih ali srednje velikih formatov. Lidija Osterčeva ni fenomen evropske slikarstva, tudi v našem ima sorodnike, kljub temu je njeno snovanje originalno in direktnih vzorov, ki bi jih epigonsko posnemala, ni najti. Ljubitelju slikarstva, katerega estetski čut se je izoblikoval ob umetninah stare umetnosti in naše iz polpreteklosti, morajo biti Osterčeve »abstrakcije« z malo dobre volje povsem dojemljive.

A. S.

Lahko smo ponosni nanje

Trije častni občani celjskega mesta so v prvem mesecu letošnjega leta praznovali svoje življenjske jubileje. Najprej Fran Roš, ki je 14. januarja izpolnil 69. leto, mg. ph. Fedor Gradišnik 20. januarja 75. leto in ing. Blaž Pristovšek, ki je tri dni za tem praznoval 77. rojstni dan. Trije pomembni moške, trije visoki in lepi jubileji!

Lik FRANA ROŠA je brez dvoma eden najbolj vidnih in spoštovanih v celjskem kulturnem življenju. Kot vzgojitelj, pesnik, pisatelj in dramatik je znan malone vsakemu Celjancu, njegovo ime pa ni tuje tudi v širši domovini. Fran Roš je kot učitelj služboval v Celju že od 1925. leta dalje. V začetku druge svetovne vojne so ga Nemci zaprli in pregnali v Srbijo, kjer je potem, ko je bila osvobojena, organiziral v Beogradu prvo slovensko štirirazredno ljudsko šolo s slovenskim učnim jezikom, ki deluje še danes. Junija 1945. leta se je vrnil v Celje, postal okrožni šolski nadzornik, kasneje pa je kot profesor služboval na celjski drugi gimnaziji in na učiteljski. Pesniti je začel Fran Roš že v dijaških letih in od tlej objavljati v številnih listih in publikacijah. Fran Roš je velik prijatelj mladega rodu. Izpod njegovega izkušenega peresa je izšlo veliko otroških pesmi, zgodb, pravljic in dramatizacij. Pomembno je njegovo zbiranje materiala o narodnoosvobodilnem gibanju in zlasti nazorno in doživeto opisani dogodki iz pregnanstva v Srbiji; seveda pa še mnogo kaj, kar daje Rošu njegov svojstven pomen in vrednost.

FEDOR GRADIŠNIK je eden tistih di, ki so vse svoje moči, sposobnosti in želje posvetili enemu samemu cilju. Zanj je bilo to — gledališče. Zanj je živel, dal mu je vse svojo bit in — zmagal. Njegovo ime pa bo s slovenskim gledališčem za vedno tesno povezano. Se zlasti to velja za Celje, njegovo okolico in njegovo gledališče. 55 let aktivnega gledališkega dela, vztrajnosti, predanosti in žrtvovanja očituje najbolj polno obdobje njegovega življenja. Toda Fedor Gradišnik je ves ta čas svoje največje nagnjenje podrejal tudi nekemu drugemu cilju — borbi proti nemškutarnstvu, za ohranitev Slovenstva in slovenske besede ter gibanju, ki naj bi priborilo lepši jutrišnji dan. Tako je ves ta težki čas stal med najnaprednejšimi delavskimi voditelji; njegova lekarna je bila skrivališče dragocene literature, vse do tistega dne, ko ga je okupator preganjal v Srbijo. Leta 1945 se je vrnil v Celje in njegova prva misel je bila — nadaljevati začeto delo, dati Celju poklicno gledališče. Po napori, zagretosti in nepopustljivosti, ki so bili lastni samo tedanjim amaterjem, se je to res zgodilo leta 1950, ko je Fedor Gradišnik postal tudi prvi upravnik celjskega poklicnega gledališča. Odtlej je skrbel za njegov nenehni vzpon, vzgojo odličnih igralcev in tudi sam režiral in igral na desetine vlog najrazličnejše vsebine. Vsega velikega Gradišnikovega dela ni mogoče opisati v tako skromnem prostoru. Ostalo je zapisano drugje: v zgodovini našega gledališča in politične dejavnosti.

Pri tem, da ima Celje sloves urejene ga, lepega mesta, ima ing. PRISTOVŠEK nedvomno veliko zaslug. Po tem ko je začeti študij v Grazu dokončal na Češkem, se je vrnil v domovino in se zaposlil kot mlad inženir pri Direkciji za gradnjo železnic v Beogradu. V Celje je prišel leta 1926 in postal šef tehničnega oddelka celjske občine. Njemu se moramo zahvaliti za regulacijski načrt regulacije Savinje, ureditev mestnega vodovoda, plinarne in elektrarne ter končno tudi za ustanovitev celjskega avtobusnega podjetja. Po njegovi zaslugi so zrasli v mestu številni nasadi, posebno skrb pa je posvečal Starem gradu, kjer so po njegovi zamisli uredili Friderikov stolp. Uredil je lep mestni gradbeni arhiv, projektiral številne zgradbe, tako da je po njegovih načrtih postavljenih daleč nad sto hiš v Celju in okolici. S prihodom okupatorja se je tudi za ing. Pristovška začela trnjeva pot izgnanosti. Bil je v Srbiji in ves čas sodeloval v narodnoosvobodilnem gibanju. Bil je eden od talcev množičnega pokola v Kraljevu in se je le po naključju rešil smrti. Po osvoboditvi se je ing. Pristovšek vrnil na staro delovno mesto, kjer je svojo dolžnost opravljal z veliko marljivostjo. Kasneje je bil tudi direktor projektivnega biroja in je zaradi svojih velikih zaslug nedvomno vredn priznanja, kaj ga je dobil kot častni občan mesta Celja.

Vsem trem jubilarantom iskrene čestitke in najlepše želje za prihodnje obdobje!

Prijatelji šolskih otrok

V Gotovljah se je spet zgodilo. Ne samo to, da je skozi vas spreljana asfaltirana cesta, tudi za šolo vlada zanimanje.

Pred leti so točili kar vsi žlebovi. Denarja ni bilo. Pa so mnogi rekli: pridite in bomo dali.

Zbrali so nekaj nad sto tisoč in žlebove so v celoti obnovili.

Zdaj je spet nastala kriza. Reforma je priškrnila tudi šolo. Od računovodstva prihajajo navodila: šola je v deficitu, nobenih nepotrebnih naročil.

Sola pa je založena s samimi starimi učili. Največ je bilo kupljenih še v rajni Avstriji. Otroci in učitelji pa so želeli imeti električni gramofon. To je čudovita priprava. Poslušajo lahko lepe slovenske pesmi, prislunhejo čudovitim pravljicam. In kar je najvažnejše: otroci slišijo in začutijo pravilno izgovorjeno slovensko besedo, saj jo govorijo najboljši umetniki.

In znova je nastalo vprašanje: kje dobiti denar? Mojster kovač, Ribičev Tone, je rekel: jaz dam pet tisočakov. Mojster pleskar, Stanko Dolar pa za njim: če je tako, dam še jaz pet tisoč. Iz Založ pri Polzeli, kejr živi Gotovljan, ameriški upokojenec Jakob Goršek, je prav tako prispeval pet tisočakov. Bilo pa je še vedno premalo. Zato je bila na letni konferenci RK Gotovlje ponovno izgovorjena beseda. In vsi navzoči so rekli: dobro, pa naj prispeva naša organizacija deset tisoč. Zelja je bila izpolnjena. Nekaj je ostalo še od darovanja za praznovanje dedka Mraza — in gramofon je v šoli. In plošče tudi.

Vsega tega pa ne bi bilo, če ne bi imeli v vasi ljudi, prijateljev šole in šolskih otrok. In ti so lahko prepričani, da so te brige in dobre volje najbolj veseli otroci. Zato jim krepko staskajmo roko:

— Vam, prijateljem šolskih otrok, najlepša hvala!

TV od 29. I. do 4. II.

NEDELJA, 29. I.

9.25 Poročila (Ljubljana); 9.30 Za staro in mlado z ansamblom Borisa Franka (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45 Tisočkrat zakaj — ponovitev (Beograd); 11.30 Serijski film za otroke (Ljubljana); 12.00 No deljska konferenca (Zagreb); 13.00 Serijski film za mladino — ponovitev (Ljubljana); ... Ponavljamo za vas (Ljubljana); 15.15 Karneval v Viareggiu — prenos do 16.05 (Evrovizija); 17.35 Poročila (Ljubljana); 17.40 Serijski film (Ljubljana); 18.30 Narodne pesmi in plesi (Beograd); 19.00 Mladinska igra (Zagreb); 19.45 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.50 Zabavna glasbena oddaja (Beograd); 21.50 Beseda in čas (Beograd); 22.00 TV dnevnik — druga izdaja (Beograd).

PONEDELJEK, 30. I.

17.20 Poročila (Zagreb); 17.25 Mali svet (Zagreb); 17.40 Risanke (Skopje); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.20 Meji tovariši — partizanske pesmi (Ljubljana); 18.45 Zdravstveni nasveti — poskodb oči pri otrocih (Ljubljana); 19.05 Nasveti za danes in jutri (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Aktualna tema (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Skobodan Glumac: »Zadnji živi mrtvec« (Zagreb); 21.40 Biseri glasbene literature (Ljubljana); 21.55 Knjiga, gledališče, film (Beograd); 22.15 Poročila (Ljubljana).

TOREK, 31. I.

18.35 Poročila (Ljubljana); 18.40 Torkov večer z Vido Grilovo in kvintetom »Gorenjci« (Ljubljana); 19.00 Sver na zaslonu (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Celovečerni film (Ljubljana); 21.30 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 Poročila (Ljubljana).

SREDA, 1. 2.

11.00 Osnove splošne izobrazbe in ponovitev ob 16.10 (Beograd); 17.00 Poročila (Ljubljana); 17.05 Ekspedicija — poljudno znanstveni film (Ljubljana); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Združenje radovednežev (Zagreb); 19.00 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — prenos (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Jamska Ivanka — ljudska igra (Ljubljana); 21.05 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — prenos (Ljubljana); 22.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

ČETRTEK, 2. 2.

11.00 Angleščina — ob 16.10 ponovitev (Beograd); 11.30 Glasbeni pouk in ponovitev ob 16.40 (Beograd); 17.05 Poročila (Ljubljana); 17.10 Mala carovnica II. — oddaja Tik-Tak (Ljubljana); 17.25 Pionirski TV studio (Ljubljana); 17.35 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Mladinska tribuna (Zagreb); 18.35 Pet notnih črt za popevko — zabavno glasbena oddaja (Ljubljana); 19.05 Človek in kultura (Ljubljana); 19.30 P. I. Cankovski: »Letni cas« (Ljubljana); 19.40 TV prospekt (Zagreb); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktualni pogovori (Beograd); 21.10 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — moško prosto — prenos (Ljubljana); 22.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

PETEK, 3. 2.

11.00 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev ob 16.10 (Beograd); 17.25 Poročila (Zagreb); 17.30 Oddaja za otroke (Sarajevo); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.25 Od Asvana do piramid — potopisna reportaža (Ljubljana); 19.10 V. Hugo: »Nesrečniki« — drugi del romana v nadaljevanjih (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — ples parov (Ljubljana); 22.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

SOBOTA, 4. 2.

17.15 Poročila (Ljubljana); 17.20 Drežek in trije Marševski — lutkovna igra (Ljubljana); 17.40 Kje je, kaj je? (Beograd); 17.55 TV obzornik (Ljubljana); 18.15 Vsako soboto (Ljubljana); 18.30 Neznan kraj — serijski film (Ljubljana); 19.00 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — žensko prosto (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 »Ljubite se ljudje« — serijska igra (Beograd); 21.30 Evropsko prvenstvo v umetniškem drsanju — nadaljevanje (Ljubljana); 22.30 Ben Casey — serijski film (Ljubljana); 23.20 Zadnja poročila (Ljubljana).

RADIO - CELJE

Nedelja, 29. januarja: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci (prispevek Janka Zevarta na posvetu poslarcev širšega celjskega območja); 11.20 — obvestila; 11.30 — za nedeljsko razvedrilo; 11.45 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Rudi Lešnik — Najdaljša noč; 13.00 — zaključek oddaje.

V dneh od 30. januarja do 4. februarja se bodo oddaje začele vsak dan ob 16.00 s posnetkom z nove Jugotonove plošče ter čestitkami in pozdravi poslušalcev. Celjska kronika bo vsak delavnik ob 17.00, obvestila pa ob 17.15. Razen tega se bodo v času do 18.00 zvrstile še naslednje oddaje:

ponedeljek, 30. januarja: 17.25 — športni pregled; 17.40 — Borodina: Polovski plesi; torek, 31. januarja: 17.25 — Milena Moskon: V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov; 17.40 — glasba z izposojenih plošč;

sreda, 1. februarja: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine; 17.35 — glasbena medigra; 17.45 — iz delovnih kolektivov;

četrtek, 2. februarja: 17.25 — radijski felton; 17.40 — veliki zabavni orkestri;

petek, 3. februarja: 17.25 — deset minut zdravnikom; 17.35 — za vsakogar nekaj;

sobota, 4. februarja: 17.25 — naši poslušalci čestitajo iz februarja — drugi del; 17.40 — za prijeten konec tedna; 18.00 — zaključek oddaje.

ZANIMIV NAČRT

KOT SMO ŽE POROČALI JE BIL V CELJU USTANOVLJEN ZAVOD ZA IZGRADNJO REKREACIJSKIH CENTROV V CELJSKI OBCINI. PROGRAM ZAVODA, V KATEREM SO PREDVIDENA PROJEKTIVNA DELA TER UREDITVENI NAČRTI ZA CELOTNO PODROČJE CELJSKE KOMUNE, JE PRECEJ OBSEZEN. PO POSAMEZNIH PODROČJIH PA SO PREDVIDENI RAZLIČNI OBJEKTI.

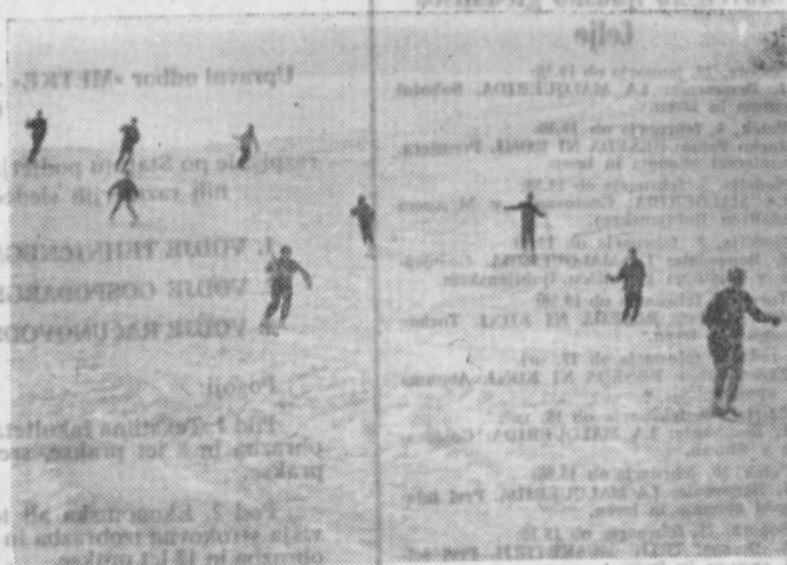
Na Golovcu je predviden centralni stadion s pomožnimi igrišči, ki so namenjeni splošni rekreaciji, letno in zimsko kopališče s telovadnico, telovadnicam in športnimi igrišči, dalje smučišča s skakalnico, parkovne površine, otroško igrišče, sprehajališča itd. Nekaj podobnega je predvideno tudi v zelenih pasovih na Dolgem polju in na Lavi: igrišča, dve kopališči in parkovne površine. Posebno področje rekreacijskih objektov bo zavzemalo Petriček, Anški vrh in Mestni park. Pri Petričku je v načrtu ureditev kopališča z vsemi potrebnimi objekti, ureditev gostinskih objektov in weekend naselja ter še ureditev smučišča z dvema skakalnicama in vlečnico. Ob

bodoči sprehajalni magistrali, ki bo povezala Mestni park s Petričkom in bo potekala po grebenih Miklavškega hriba in Anškega vrha so prav tako predvidena smučišča z vlečnicami in dvoje gostišč. Za popularizacijo Starega gradu bo potrebno urediti predvsem cesto, preurediti gostišče in urediti smučišča z vlečnicami.

Svetinsko rekreacijsko območje zaradi obseznosti zavzema posebno poglavje in je razdeljeno na dve manjši območji: Svetina in Celjska koča. Svetina združuje posamezne objekte na Svetini, Romanci in Ravni na hribu zaradi idilične lege in kulturnih spomenikov glavna turistična zanimivost. Od športnih in ostalih objektov pa naj bi novi načrt zajemal gradnjo weekend naselja, kopališča, ureditev smučišča na Ravni in povečanje gostinskih kapacitet. Na pobočju pri Celjski koči je poleg dveh vlečnic, ki že obratujejo, predvidena še gradnja sedežnice iz Stolaškega grabna do vrha Tolsta, povečanje gostinskega objekta, zgraditev weekend naselja, adaptacijo stanovanjske hiše v mladinski dom ter pri spodnji postaji sedežnice zgraditev bazena in igrišča. Do tja pa zgraditev ceste.

Novi načrt obravnava tudi Smarinsko rekreacijsko področje, ki zajema pokrajino bodočih akumulacijskih jezer. Tu bo mogoče organizirati razne vodne športe, zgraditi pa bo treba gostišče, kopališče, čolnarno in igrišča, weekend naselje, na pobočju Kunigunde pa smučišče z vlečnico. V Dobrni bi se naj zgradil naslednji objekt: letno kopališče in igrišča, weekend naselja ter cesto na Paški Kozjak, kjer se bodo uredila smučišča. Frankolovsko rekreacijsko področje je zaradi obseznosti razdeljeno na tri cone. Na Frankolovem je v načrtu odprt termalni bazen z igrišči in campin-dom, smučišče z vlečnico ter ureditev gradu Sternstein v gostinski objekt. V Lepi okolici Črešnjac in Lipe — ostalih dveh conah — je predvidena gradnja weekendov ki bi imeli izrazito kmečki značaj vinčarji, vsak uporabnik pa bi obdeloval tudi del vinograda, na Lipi pa bi se bavil z vrtnarstvom in sadjarstvom.

To je obsežen načrt izgradnje rekreacijskih centrov za obdobje 30 let, posamezne etape pa bodo zgrajene po vsakoletnem programu. Leto pa bo seveda odvisen od sredstev, ki bodo na razpolago.

V teh dneh zimskih počitnic naj bi zopet oživila smučišča z vrsto raznih skupin smučarskih tečajnikov. Toda muhasta zima tokrat mladini ni preveč naklonjena. Vsaj v prvih dneh počitnic ne. Upajmo, da se bo v naslednjih dneh vreme le še spreobrnilo ter da bo še zapadlo nekaj snega, ki ga mladi smučarji pogrešajo v dolini. Vodstva tečajev v Celju, Zalcu in Storah pa so vseeno poskrbela za nemoten pouk smučanja: z avtobusi vozijo mladino na Celjsko kočo, kjer so snežne razmere bolj ugodne.

NA SMUČARSKIH TEKMAH GOZDARJEV

ODLIČNA ORGANIZACIJA

Škoda, da je ob koncu prejšnjega tedna odjuga pokvarila odlično zasnovano in organizirano republiško tekmovanje gozdarjev, lesarjev in lovcev na terenih pri Celjski koči. Množica smučarjev, nova krožna vlečnica, veliki reklamni transparenti tovarne Elan, požrtvovalnost celjskih smučarskih funkcionarjev, ki so odlično pripravili proge in ne nazadnje tudi imena nekaterih sedanjih in bivših smučarskih reprezentantov na startnih listah — vse to je v zadnjih dneh minulega tedna dalo Celjski koči posebno slavnostno obležje. Nekoliko je razpoloženje skušala pokvariti muhasta odjuga, vendar ji je uspelo le to, da je bila zaradi nje proga za veleslalom nekoliko krajša, kot bi sicer bila.

Največ uspehov na tem tekmovanju, ki je bilo razdeljeno na tekme v teku in veleslalomu za moške in ženske, so imeli seveda Gorenjci. V njihovih vrstah sta nastopala tudi sedanja državna reprezentanta Lakota in A. Klinar, ki sta zasedla prvo in drugo mesto v veleslalomu, poleg njiju pa smo zasledili še dva naša

bivša smučarska »asa«. Muleja in Stefeta, ki sta dokazala, da še ne sodita med staro šaro.

Organizatorjem prireditve — društvu inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije ter smučarskemu društvu Celje — je treba za odlično izpeljano prireditev vsekakor čestitati. Zelimo si le, da bi bilo takih prireditev še več.

Vlečnica v Libojah

V nedeljo je v Libojah začela obratovati nova smučarska vlečnica. Na pobočju nasproti nove osnovne šole so montirali švicarsko vlečnico tipa Skima-star, ki je dolga 300 m in ima kapaciteto 500 smučarjev na uro. Zanimivo je, da je lastnik nove vlečnice šolsko športno društvo »Janko Herman« pri osnovni šoli Zalec, kar je menda pri nas edinstveni primer. Sicer pa so finančna sredstva za ta novi objekt zagotovile delovne organizacije Agrokombinat, tovarna nogavic Polzela, Montana in drugi.

Vsekakor je velika pridobitev za mlade smučarje v Zalcu in okolici pa tudi za smučarske delavce žalske občine na čelu s prof. Vladom Vebrom. Le-ti so v svoji dejavnosti zelo poštvalni. Pred dnevi so končali smučarski tečaj za člane žalskih sindikalnih podružnic, v teku pa je že tečaj za člane šolskega športnega društva. Spričo take aktivnosti bo nova vlečnica vsekakor velika pridobitev.

Obračun dela amaterjev

Občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij v Slovenskih Konjicah pripravlja letno skupščino, ki bo verjetno sredi februarja. Dotlej pa bodo člani in odborniki zbrali potrebne podatke o delu v zadnjih dveh letih, ki jih bodo vnesli v dokončno poročilo. Večina prosvetnih društev in Svobod je svoje letne občne zbornice že opravila.

ŽRTVE PROMETA

SMRT POD VLAKOM

Nesreča s smrtnim izidom se je zgodila v večernih urah na nezavarovanem železniškem prehodu industrijskega tira v Kidričevi ulici. Po njej je šel proti Cretu STEFAN LEBNIK, rojen 1931. leta, steklar iz Zagrada 140. Na železniškem prehodu je stala kompozicija tovornega vlaka pripravljena za premik proti tovarni EMO. V trenutku, ko je LEBNIK prečkal tir pod vagoni, je lokomotiva potegnila, tako da se ni mogel rešiti izpod premikajočega vlaka. Sponka vagona ga je udarila v glavo, da je podlegel, kolesi pa sta mu odrezali desno roko v zapetju.

BREZ IZPITA

Iz Malih Dol je vozil proti Vojniku z osebnim avtomobilom JOŽE KO-LAR, njemu nasproti pa je pripeljal mopeditist FRANC KOSTOMAJ in se iz neznanega vzroka zaletel v desno prednjo stran avtomobila. Poškodoval se je po glavi in desni nogi. Škoda na vozilih so ocenili na 2.000 N-dinarjev. Mopedist je vozil brez potrdila o znanju prometnih predpisov.

ZALETEL SE JE V SKALO

ANTON TKALEC je z osebnim avtomobilom vozil iz Celja proti Laškemu in na blagem zavoju v Košnici zaviral. Zaradi poledenole ceste je zapeljal na skrajni desni rob cestišča ter s sprednjim delom vozila zadell v skalo ob cesti. Pri tem je bil laže poškodovan sopotnik v avtomobilu FRANC KRALJ, ki so ga odpeljali v celjsko bolnišnico. Na avtomobilu je škoda za 10.000 N-dinarjev.

ZA VOZIL V KOLONO VOJAKOV

Po Mariborski cesti v Celju je šla kolona pripadnikov Jugoslovanske ljudske armade. Sli so po skrajni desni strani v smeri hoje, ko je za njimi pripeljala kolona avtomobilov in prehitela vojaške. V avtomobilski koloni je vozil tudi FRANC OGRIZEK, ki je z osebnim avtomobilom zapeljal za vojo v kolono vojakov in jih več podrl. Poškodovani so bili CEMAL AVDULIČ, MIRKO PETRES in VLADIMIR VLASKI.

STEKEL ČEZ CESTO

Iz Ljubljane je vozil proti Celju z osebnim avtomobilom FRANC BOZIC, ko je iz gostilne Cvenk v Sempetru stekel preko ceste FRANC STERMECKI. Voznik je kljub zaviranju in zavijanju v desno pešca zadell ter zbil po cesti. Pešec je dobil pretrse možganov ter poškodbe po glavi in nogah. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

HITROST IN POLEDENELA CESTA

Voznik motornega kolesa DRAGO BEDENIK je privozil iz Pake v Velenje in zaradi neprimerne hitrosti in poledice ceste padel. Pri tem se je hudo telesno poškodoval njegov sopotnik IVAN MIKLAVŽINA. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

ZAVIRANJE

Voznik tovornega avtomobila STANISLAV KLAJNER je vozil iz Rogatca proti Celju. Pri odcepu ceste proti steklarni je hotel vozilo zaustaviti. Pri zaviranju je na poledeni cesti prikolicco zaneslo na levo stran ceste in izven cestišča, tako da se je prevrnila. Na tovoru — sladkorju je za približno 3.000 N-dinarjev škoda, medtem ko je škoda na prikolicci minimalna.

Odbojkarji odstopili

Odbojkarji TVD Partizan v Sempetru v Savinjski dolini, ki tekmujejo v drugi slovenski odbojgarski ligi, so odstopili od nadaljnje tekmovalne. V zvezi s tem je predsednik društva Jože Randl dejal, da so v tej ligi tekmovali že pet let, lani pa je odstopilo nekaj boljših igralcev, ki so jih morali nadomestiti z novimi. Posledice so se pokazale v prvem delu tekmovalja, ko so vse tekme izgubili. Odločitev o odstopu so sprejeli predvsem zaradi slabega finančnega stanja.

Da bi vsaj deloma izboljšali položaj, bodo odbojkarji v zimskem času prirejali mladinski ples, z denarjem pa si kupili nekatera telovadna orodja.

T. T.

Trije problemi - več vprašanj

Eden izmed treh problemov, objavljenih v zadnjem CT, je bil Mladinski pevski festival, ki baje stane občino Celje toliko kot manjša šola. Ne vemo, koliko stane majhna šola — festival pa je stal celjsko občino 1961. leta 1.600.000 S-din — republika in okraj sta prispevala 4.850.000, lastni dohodki pa so znašali 599.390 S-din. Leta 1963 je prispevala občina Celje 1.609.760 S-din — zvezni republiki in okrajni sklad pa 8.391.676 S-din, lastni dohodki pa so bili 768.807 S-din. Leta 1965 je prispevala občina 3.600.000 S-din — zvezni, republiki in okrajni sklad pa 11.424.950 S-din, lastni dohodki pa so znašali 1.319.038 S-din. Vse te obračune ima skupščina občine kakor skladi republike in zveze. Tako je občina od leta 1961 do 1965 prispevala za festival 6.809.760 S-din, ostali forumi in lastni dohodki pa so 27.353.864 S-din. Vse ta denar je ostal v Celju (gostinski obrati, trgovine, dijaški domovi, tiskarna itd.) in ni osiromasil občinske blaginje. Razen tega je ob vsakem festivalu prišlo v Celje preko 2.000 pevcev in 250 glasbenih pedagogov iz vse Jugoslavije, ki so v Celju tudi pustili nekaj denarja, ne računajoč tuje goste.

Do leta 1957, ko so začele priprave za festival, sta delovala v

Celju dva mladinska zbora, en »Prešernov« Jurčeta Vrežeta, ki je nepretrgano delal 9 let, priredil 8 zaporednih letnih koncertov in dosegel H. mesto v republiki, drugi zbor je deloval na gimnaziji pod vodstvom tovarisa Bajdeta in nato tovarisa Koresa. Danes deluje redno na vsaki osnovni šoli občine (razen ene) vsaj po en mladinski zbor. Razen na osnovnih šolah delujejo še dva zbora na učiteljsku. Na novo pa delujejo zbori na glasbeni, ekonomski, srednji tehniški in gostinski šoli. Dva celjska mladinska zbora se pripravljata na otvoritveni festivalni koncert (tovarisa Kores, Goršič), dekljski zbor učiteljske bo sodeloval na festivalnem tekmovanju, vsi mladinski zbori pa pripravljajo množičen pevski nastop na festivalu. Če eden od pobudnikov festivala nima več zborov na gimnaziji, kjer je obstajal 20 let pod istim dirigentom profesorjem Egonom Kunejem in priredil 20 zaporednih letnih koncertov, ki so bili kulturni dogodek ne samo za Celje, osvajal vedno prva mesta tudi v zveznem merilu in bil vzor vsem tovrstnim zborom, tega ni kriv njegov dirigent (o tem je CT mnogo pisal). Če drugi pobudnik nima več zborov, je razlog 40 letno aktivno, ustvarjalno in predano zborovsko delo, ki še tako

močnega izčrpa: Marolt, Šuligoj, Pec Segula).

Celjani so ves čas posvečali festivalu veliko pozornost in z ljubeznijo sprejemali pevce iz vse Jugoslavije na svoje domove in tako v praksi dokazali in gojili bratstvo in enotnost naših narodov. Ugotovitev Kulturnega večja v Beogradu pa je: »Celje je več steklo mnogo priznanja kao pogodan grad za omladinske susrete. Afirmisalo se kroz citav niz festivala kao vrlo pogodan domaćin i organizator za ovakvu masovnu omladinsku smotru. Sve republike su prihvatile Celje kao pogodno i trajno rešenje za mesto okupljanje mladih amatera — pevača«. Tako ima Celje enega izmed 8 zveznih festivalov. Pri tej odločitvi pa je bilo črtano okrog 100 raznih festivalov. Ali ni to veliko priznanje festivalu, občanom Celja in festivalskemu mestu?

In kako mislijo o našem festivalu drugi? Zoltan Kodaly, eden največjih živečih komponistov iz Budimpešte piše: »Izredno se veselim vaših, našim podobnih naporov in prizadevanj za dvig mladinske glasbe«. Urednik »Muzika i škola«, pisec mnogih glasbeno pedagoških knjig, prof. Trudi Reich iz Zagreba pravi: »Po mom sudu MPF je najvredniji događaj na planu muzičkog odgoja djece i omladine, koji ima-

mo u poslednjih nekoliko godina. Ni jedan seminar, ni jedan kongres ne može nadomestiti živu dodir sa muzikom, odnosno muzike s izvođačima. Zato smatram eto, da je Celje najeminentniji doprinos napredku muzičkog odgoja kod nas.« Dr. R. Schoch ugledni švicarski glasbeni pedagog in pisec: »Da so Slovani po naravi muzikalni, sem že vedel. Da pa pojo vaši mladinski zbori s tako odlično glasovno kulturo in oblikovalno silo, ubogajo dirigenta na najrahljejši gib, da tako sledijo njegovi volji in najgloblji vsebini dela, to je bilo zame vseeno veliko presenečenje«. In še podpredsednik nemške pevske zveze Dr. F. Oberborbeck iz Bremena: »Predvsem je bila vidna tudi za naše pojme izredna disciplina, vzoren je bil prihod in odhod zborov, in zaključuje: Pelješ se zamišljen domov in razmišljaj ali ne bodo tam naredili tega, o čemer pri nas samo govorimo, pa ne storimo. Nekaj malega tega, kar spada v Jugoslaviji k samoumevni vzgoji, bi mogli želeli tudi našim šolam.«

Ali verjamete, da bi po vsem tem Celje resnično lahko postalo pravo mednarodno festivalsko mesto? Ali pa je v Celju festival odveč prav v letu mednarodnega turizma?

Mlad. pevski festival v Celju

KOMPAS OBVEŠČA

VSAK DAN IZLETI NA DRSALNO REVILJO V CELOVEC

od 9. do 20. februarja 1967

OSTALI IZLETI

1. DNEVNI IZLET v Trst. Cena po osebi 45 N-din vključno potne listine.
 2. V aprilu 1967 potovanje z letalom v MOSKVO in LENINGRAD. Prijave do 25. februarja 1967.
 3. 12-dnevno potovanje v aprilu 1967 v JERUZALEM — DAMASK — BEJRUTH — CARIGRAD in SOFIJO. Prijave do 15. 2. 1967.
 4. 6-dnevno potovanje z avtobusom v RIM — FIRENZE — BENETKE dne 13. marca 1967. Prijave do 15. 2. 1967.
 5. V času od 11. marca 1967 — 10-dnevno potovanje z avtobusom LOURDES — AVIGNON — MILANO — PADOVO. Prijave do 5. marca 1967.
 6. Z ladjo po CRNEM MORJU v BULGARIJO, SSSR in TURČIJO v času od 24. 4.—3. 5. 1967. Prijave do 20. marca 1967.
 7. 5-dnevno potovanje na ogled MEDNARODNEGA OBRATNIŠKEGA VELESEJMA v MUNCHEN. Prijave do 10. februarja 1967.
 8. 3-dnevno potovanje v VERONO, VICENZO, PADOVO, BENETKE v marcu 1967. Prijave do 10. februarja 1967.
 9. V času od 14.—28. 3. 1967 15-dnevno potovanje na SICILIJO. Prijave do 15. februarja 1967.
 10. 4-dnevno potovanje na ogled DUNAJ-SKEGA VELESEJMA v aprilu 1967. Prijave do 15. februarja 1967.
 11. V času od 11.—19. marca 1967 4-dnevno potovanje za gradbenike na ogled velike razstave BAUMA v MUNCHEN. Prijave do 10. februarja 1967.
- PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISČITE TURISTIČNO AVTOBUSNO PODJETJE KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 1, TELEFON 23-50.

MALI OGLASI

PRODAM

- HIŠO, takoj vseljivo prodam. Franc Pevec, Začet 1b, Škofja vas (blizu Opekarne Ljubljane).
- DOBRO ohranjeno kuhinjsko opremo (3 leta staro) in štedilnik »Proleter« prodam. Mesarec, Zg. Hudinja — nova hiša cinkarniško naselje, Celje.
- PRALNI stroj »CANDI« superavtomatik 5, prodam za 270.000 S-din. Teršek, Gubčeva 4, Celje.
- NOV SIVALNI stroj »VERITAS« prodam po zelo ugodni ceni. Olga Salobir, Velike Gorice 19, Jurkloster.
- GRAMOFON »EMONA« z zvočnikom (star 1 leto), 50 malih in 6 velikih plošč prodam ugodno za skupno ceno 700 N-din. Rudi Lah, Ronkova 6 (Ložnica), Celje.
- ZASTAVO 750, dobro ohranjeno prodam ugodno: Avgust Sukič, Zalec, Savinjska c. 58.
- ZIDAN štedilnik prodam. Vprašati: Celje, Prešernova 6 (trgovina).
- KUPIM**
- SADNO stiskalnice kupim. Anton Medved, Cnolica 23, Sentjur.
- PLASC za kolo — navadni 28 x 1,50, kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »KOLO«.
- TOVORNI avto lahko nevozen kupim. Naslov v upravi lista.
- ZAPOSILITEV**
- GREM varovat otroka, lahko izmenično. Naslov v upravi lista.
- ZDRAVNIK išče mlajšo upokojenko za dopoldansko varstvo otroka. Mesečno 25.000 S-din. Naslov v upravi lista.
- ZENSKO za 8-urno varstvo dveh otrok, ali gospodinjsko pomočnico sprejemem. Ing. Bregar, Celje, Tkalska 3.
- GOSPODINJSKO pomočnico sprejme Avgust Sukič, Zalec, Savinjska c. 58.
- MLADA zakonca iščeta prijazno upokojenko, ki bi ju nadomestila pri sedemmesečnem sinu v dopoldanskem času. Naslov v upravi lista.

KREDITNA BANKA CELJE S SVOJIMI ENOTAMI V CELJU, ZALCU, MOZIRJU, VELENJU, SOSTANJU, SLOVENJ GRADCU, DRAVOGRADU, RAVNAH NA KOROŠKEM, PREVALJAH, MEZICI, RADLJAH OB DRAVI, SLOVENSKI BISTRICI, SLOV. KONJICAH, ROGASKI SLATINI, SMARJU PRI JELSAH, SENTJURJU PRI CELJU, BREZICAH, SEVNICI IN LAŠKEM objavlja

ново veliko nagradno žrebanje za vezane vloge

NAGRADE:

AVTO ZASTAVA 750	3 motorne kosilnice
5 superavtomatskih pralnih strojev	10 tranzistorjev
10 koles	3 mopedi
2 fotoaparata »KIJEV«	3 šivalni stroji
	2 peči na olje

Pri nagradnem žrebanju bodo upoštevani vsi vlagatelji, ki bodo pri kateri koli naši poslovni enoti v času od 20. decembra 1966 do 15. aprila 1967 vložili in vezali najmanj 500 N-din z dobo nad 24 mesecev ali 1000 N-din z dobo nad 12 mesecev.

VEZANE VLOGE OBREŠTUJEMO OD 7—7,5 %.

Žrebanje bo v začetku meseca maja 67

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Sobota, 28. januarja ob 19.30:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Sobotni abonma in izven.

Petek, 3. februarja ob 19.30:
Zarko Petan: BESEDA NI KONJ. Premiera. Premierski abonma in izven.

Nedelja, 5. februarja ob 15.30:
LA MALQUERIDA. Gostovanje v Mestnem gledališču ljubljanskem.

Nedelja, 5. februarja ob 19.30:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Gostovanje v Mestnem gledališču ljubljanskem.

Torek, 7. februarja ob 19.30:
Zarko Petan: BESEDA NI KONJ. Torkov abonma in izven.

Sreda, 8. februarja ob 17. uri:
Zarko Petan: BESEDA NI KONJ. Abonma za upokojenke.

Cetrtek, 9. februarja ob 18. uri:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Gostovanje v Storah.

Petek, 10. februarja ob 15.30:
J. Benavente: LA MALQUERIDA. Prvi mladinski abonma in izven.

Sobota, 11. februarja ob 15.30:
A. Dumas: TRIJE MUSKETIRJI. Prvi šolski abonma in izven.

Sobota, 11. februarja ob 19.30:
A. Dumas: TRIJE MUSKETIRJI. Abonma za delovne organizacije.

HOTEL EVROPA CELJE

prireja v soboto 4. in v torek 7. februarja

PRIJETNO PUSTOVANJE

v svoji vrtni dvorani.

Za pustno razpoloženje je prekrbljeno. Rezervacije s kunsumacijjo sprejema recepcija hotela oziroma šef strežbe vsak dan od 6. do 22. ure. Cena za soboto: rezervacija s kunsumacijjo 20 N-din. Cena za torek: rezervacija s kunsumacijjo 4 N-din.

Informacije po telefonu 20-19.

Maske dobrodošle!

Za obisk se priporoča
Hotel Evropa Celje

KMEČKO dekle za pomoč v gospodinjstvu in kmečkega fanta ali upokojenca za manjše gospodarstvo sprejemem — predmestje Celja. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

DIJAK išče opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

NEOPREMLJENO sobo s posebnim vhodom iščem. Dam 50.000 S-din nagrade. Plačam za 3 mesece naprej. Naslov v upravi lista.

MIRNEGA moškega sprejemem na stanovanje. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi lista.

DVOSOBNO komfortno stanovanje v Nišu zamenjam za enako v Celju. Naslov v upravi lista.

SOSTANOVALKO sprejemem. Matilda Salej, Zg. Hudinja 16, Celje.

SOSTANOVALCA sprejemem. Celje, Zidansko-va 22.

RAZNO

SREDNJEŠOLEC išče instrukcije matematike in fizike. Naslov v upravi lista.

INSTRUIRAM vse predmete za tehniško šolo — strojni oddelek. Naslov pustiti v upravi lista.

ISCEM posojilo v znesku 50.000 S-din, do marca 1968. Obrestujem 8 %. Ponudbe pod šifro »Nujno«.

OPOZARJAM, da nisem plačnik dolgov moje žene Silve Janežič in svarim vsakogar, da ji denarja ne posoja. Rudi Janežič.

Upravni odbor »METKE« — tekstilne tovarne in konfekcije Celje

razpisuje po Statutu podjetja in po Temeljnem zakonu o delovnih razmerjih sledeča vodilna delovna mesta:

1. VODJE TEHNIČNEGA SEKTORJA;
2. VODJE GOSPODARGSKO-ANALITIČNEGA SEKTORJA;
3. VODJE RACUNOVODSTVA.

Pogoji:

Pod 1. Tekstilna fakulteta in 5 let prakse, višja strokovna izobrazba in 8 let prakse, srednja tekstilna izobrazba in 12 let prakse.

Pod 2. Ekonomska ali tekstilna fakulteta in 5 let prakse, višja strokovna izobrazba in 8 let prakse, srednja strokovna izobrazba in 12 let prakse.

Pod 3. Ekonomska fakulteta in 5 let prakse, višja strokovna izobrazba in 8 let prakse, srednja ekonomska izobrazba in 12 let prakse.

Razen navedenih pogojev morajo vsi kandidati izpoljevati še splošne pogoje po Temeljnem zakonu o delovnih razmerjih in drugih predpisih. S stanovanji podjetje ne razpolaga.

Ponudbe sprejema do dne 10. 2. 1967 splošno-kadrovska služba podjetja.

OBVESTILO

Občane, delovne organizacije in druge zavezance prispevka za uporabo mestnega zemljišča obveščamo, da veljajo po sklepu Občinske skupščine z dne 27. 12. 1966 odločbe o odmeri prispevka iz leta 1966 tudi za leto 1967.

Prispevek je vplačati na račun št. 507-840-5210/003 — prispevek za uporabo mestnega zemljišča občine Celje pri SDK družnici Celje.

Občanom priporočamo, da se dogovorijo z blagajniki hišnih svetov in vplačajo mesečni znesek prispevka ob stanarini. Blagajnik hišnega sveta lahko zbrani prispevek odda s posebnim seznamom na upravi Skupščine občine Celje, Trg Svobode številka 9.

Skupščina občine Celje
Oddelek
za upravno pravne zadeve

Obrtni center »Zarja« Zalec

razpisuje prosta delovna mesta za:

- 4 KV MIZARJE;
- 1 VARILCA — atestiranega;
- 1 VKV KOVINOSTRUGARJA s petletno prakso ali VK z 10-letno prakso na podobnem delovnem mestu;
- 2 KV KLEPARJA.

Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Prijave sprejema Odbor za delovna razmerja 15 dni po objavi v časopisu.

TURISTIČNE OBJAVE

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostih mest tudi v zdraviliščih Dobrna, Rogaska Slatina ter hotelih Evropa in Celja v Celju, Savinja v Laškem, Planinskem domu v Logarski dolini in drugih. Rezervacije so potrebne samo za skupine.

PREVOZNOST CEST IN SNEŽNE RAZMERE

Vse ceste so prevozne, snežne razmere: Celjska koča 20 cm snega — vlečnica dela, smuka dobra, Svetina 15 cm snega — vlečnica dela. Mozirska planina 70 cm snega, Ljubno 10 cm — vlečnica ne dela, snega za smučanje premalo. Logarska dolina 40 cm in Rogla 180 cm snega. Opozorjamo, da je promet na Celjsko kočo ob sobotah, nedeljah in praznikih enosmeren.

IZLET V PTUJ

Olepiševalno in turistično društvo prireja dne 5. februarja izlet v Ptuj na Kurentovanje. Prijave v Turističnem uradu poleg kina Metropol.

KOLENDAR SMUCARSKIH PRIREDITEV

28. januarja pionirsko prvenstvo v veleslalomu na Celjski koči. 4.—5. februarja slovensko prvenstvo v smuku in slalomu za mlajše mladince na Celjski koči.

NAJLEPŠE
DARILO ZA
VAŠE ZNANCE,
SORODNIKE IN
PRIJATELJE
V TUJINI JE

**CELJSKI
TEDNIK**

OGLAŠUJTE V
CELJSKI
TEDNIK!

IZLETNIK CELJE

1. IZLETI PO DOMOVINI

Organiziramo izlete po ožji in širši domovini. Za šolsko mladino do 31. 3. še popust. Posebni prevozi na evropsko prvenstvo v umetnostnem drsanju v Ljubljano od 31. 1.—5. 2. 1967, ter v Slovenj Gradec na razstavo Mir, humanost in prijateljstvo med narodi. Izlet na Kurentovanje v Ptuj 5. 2. 1967.

2. IZLETI PO TUJINI — PUTNIK NAJCENEJSI IZLETNIKOVI ZIMSKI IZLETI V TUJINO IZ CELJA:

TRST — preko Sežane za 41 N-din, preko Gorice za 46 N-din.

VIDEM (UDINE) — TRST za 51 N-din.

BENETKE dvodnevni izlet za 125 N-din.

V GRADEC ali CELOVEC za samo 33 N-din.

DALJSI IZLETI V ODLICNEM ARANZMANU:

MUNCHEN za pet dni od 14. do 18. 3. za 496 N-din. Prijave do 5. 2.

DUNAJ za štiri dni od 12. do 15. 3. za 329 N-din. Prijave do 10. 2.

RIM za šest dni od 3.—8. aprila za 589 N-din. Prijave do 10. 3.

IZLETI ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE:

Številni programi so že v vseh poslovalnicah Izletnika. Za 7 dni na Azurno obalo Francije ali v Švico. Tri-dnevni izleti v Dolomite ali na Čehoslovaško. V Italijo, na Madžarsko in kombinirano po domovini in tujini ZA ORGANIZIRANE SKUPINE POSEBEN POPUST! ZA ORGANIZIRANE SKUPINE PROGRAMI PO ZELJI! ZA ORGANIZATORJE POPUST!

3. OSTALE TURISTIČNE USLUGE

Posredujemo nabavo potnih listov ter vizumov, vozne karte za avione, spalnice ter vlak.

Posredujemo rezervacije na širšem celjskem področju (zlasti še za Gornje Savinjsko dolino) ter povsod po Jugoslaviji in tujini.

4. VSE TURISTIČNE USLUGE V TURISTIČNIH POSLOVALNICAH IZLETNIKA

CELJE — nasproti kolodvoru, VELENJE, MOZIRJE, KRŠKO, HRASTNIK, KRAPINA.

IZLETNIK CELJE

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 28. januarja do 4. februarja 1967:
Janez CERNEJ, veterinar, Celje, Kajuhova 11
blok 3/11 — tel. 22-32

Gradbeno obrtno podjetje »USLUGE«

Polzela ima prosti delovni mesti:

RACUNOVODJE PODJETJA in OBRATOVOVDE ZA KLEPARSKO- KLJUČAVNICARSKO DELAVNICO

Za računovodjo je potrebna višja strokovna izobrazba in 5-letna praksa v finančno-knjigovodski službi. Za obratovodje je potrebna izobrazba mojstra iz kleparske in ključavničarske stroke odnosno srednja strokovna izobrazba iz kovinske stroke. Interesenti naj pošljejo ponudbe do 31. januarja 1967.

OBVESTILO

VETERINARSKA POSTAJA OBVEŠČA VSE ŽIVINOREJCE, DA SE BO OSEMENJEVANJE NA POLULAH IN TREMERJU VRSILO OB DELAVNIKIHI OD 1. FEBRUARJA 1967 DALJE OB 11.45 URI, NA VETERINARSKI POSTAJI CELJE PA OB 16. URI.

ZABAVNI

humoreska

A. SALENKO

Ljubosumje

Po naravi nisem ljubosumen.

Ko je moja žena, ki je delala v večerni šoli, pričela prihajati domov po polnoči, mi niti na kraj pameti ni padlo, da bi karkoli sumil in vedno sem brezbrizno rekel:

— Kje si bila?
— V šoli, je odvrnila in šla spat, da bi se izognila nadaljnemu pojasnjevanju. Morda ne bi dajal temu nikakšnega pomena, če ne bi bilo našega sosedu.

— Nekaj tu ni v redu, je rekel nekoč. — Videl sem jo, ko se je nedaleč od šole sprehajala z nekim moškim. Morda vse skupaj ni nič, toda jaz bi ...

Dvomi, ki mi jih je v dušo vsadil sosed, so me pričeli vznemirjati. Odločil sem se, da stopim proti šoli.

Vidiš, tako je v življenju, sem razmišljal. V začetku večna ljubezen, potem pa se pojavijo kakšni filčirji in zakonska sreča se razleti na kosce.

Moj videz verjetno ni obetal nič dobrega, ker so se me parni in osamljeni sprehajalci izogibali. Zene ni bilo v šoli in jaz sem postopal po ulicah in preživljal svojo tragedijo. Nenadoma sem v najtemnem kotu ulice začutil, kako mi telo ovija močna vrva. V trenutku so mi zvezali roke in noge in me položili ob kandelaber. Nad mene sta se sklanjala dva moška in ženska.

Bolje umreti od banditske roke kakor nositi na čelu kakšen okras, sem pomislil. Jaz bom zdaj umrl, njo pa naj potem vse življenje grize vest!

— Koliko razredov imate? je vprašal moški.

— Devet.

— Vpisujem v deveti razred, je rekla ženska. — Jutri prinesl dokumente in prošnjo direktorju šole.

— Dovolite, sem se vznemiril. — Devet razredov sem končal že pred nedavnim, potem pa sem ...

— Ni važno, me je prekinil moški. — Naredil boš izpite.

— Spustite ga, je hladno rekla ženska. — On ima fakulteto.

— Podlež, je užaljeno rekel moški. — Podlež in prevarant!

Drugi moški je zaškrbital z zobmi in odrezal vrvo. Avtomobil, ki je v tistem trenutku pripeljal mimo, je osvetlil skupino in jaz sem v njej prepoznal svojo ženo.

— Idiot! je jezno rekla žena, — postopaš tule in volhlaš, nam pa so popolnoma ne-realno planirali vpis učencev v večerno šolo in zadrževali, da ga izpolnimo. Nesrečni Othello!

2.000 KILOMETROV PO BAJKALU

Moskovčan Igor Pisarev je s posebnim kajakom preveslal 2.100 kilometrov okrog Bajkalskega jezera. Jezero v vzhodni Sibiriji je največje sladkovodno jezero v Evroaziji in meri 34.500 kvadratnih kilometrov.

Bilo je težje kot sem pričakoval, je rekel Pisarev. Na Bajkalu so zelo pogoste burje. Veter se nenehno menjava, nevarno je tudi megla. Pisarev je po 40 dneh veslanja po Bajkalu izjavil, da si že od nekdaj želi objadrti Kurilske otoke, da pa bi za to moral dodelati linijo svoje čolna, da bi povečal plovno kapaciteto, in morda dodati plovke podobne tistim, ki jih uporabljajo Polinezijci.

Pisarev ima 26 let in je zaposlen kot tehnik v gradbenem podjetju.

Brata »PUSTOLOVCA«

Janez in Maks Toplišek iz Brežic imata nenavadnega konjička. Njuna največja želja in zadovoljstvo je potovanje — po kopnem, rekah, morju ... Lansko leto sta po Savi, Donavi, Renu, Seini in Padu prepotovala 4.800 kilometrov in 6 držav. Potovanje je trajalo tri mesece.

Seveda pa to ni bila njuna prva »pustolovščina«. Že pred tem (1958) je Maks s svojim športnim dvokolesom prepotoval vso Jugoslavijo. Naslednje leto je prepotoval zopet Jugoslavijo in Italijo. V dveh letih je prevozil več kot 15 tisoč kilometrov. Zelja za potovanjem je v njem vse bolj rasla. Maks je svoje potovanje nadaljeval z avtostopom po severni Italiji in Avstriji. 1961 je bilo v Pragi svetovno prvenstvo v telovadbi. Maks ga je hotel za vsako ceno videti. Odpravil se je z avtostopom, vendar ni imel sreče in je moral prepešati kar 300 kilometrov. Leto dni kasneje se je odpravil v Turčijo. Cez mesec in pol se je vrnil v domovino, vendar je imel za seboj kar 200 kilometrov hoje.

Potem se je Maksu pridružil njegov brat Janez in njun prijatelj Andrej Molano. Dogovorili so se, da bodo z manjšim splavom, narejenim iz desk in bencinskih sodov prepotovali pot od Brežic — po Savi in Donavi do Črnega morja.

Nenavadno potovanje je trajalo skoraj dva meseca. Pogumni »pustolovci« so se uspešno prebili skozi Džerdap, ki je bil najnevarnejši in po mnogih pripetljivostih dosegli cilj.

Prav ta podvig je oba brata še bolj opogumil in tako sta se odločila za nove bitke z rekami. Ko sta se pripravljala na novo pot, sta prosila za pomoč nekatere naše tovarne, ki so jima z razumevanjem šle na roko. Tako je tovarna Elan po nizki

ceni izdelala poseben dvosedalni čoln, ki ga je bilo mogoče razstaviti, narejen pa je bil iz lesa in impregniranega platna, poleg tega je imel prostor za hrano in druge potrebščine. Tovarna Kraš jima je dala deset kilogramov čokolade, tovarna konzerv iz Subotice pa zaboj mesnih konzerv; tudi ljubljanska tovarna hranil ju je založila s konzervirano hrano. S to hrano in nekaj denarja, kolikor sta ga prihranila tedanja študenta, sta s svojim 520 centimetrom dolгим in 80 centimetrom širokim čolnom krenila Brata Toplišek iz Brežic po Savi in Donavi do Beograda, od tod pa skozi Madžarsko, Avstrijo in Zapadno Nemčijo. Svojo plovo po Donavi sta končala v Ulmu v Nemčiji. Tu sta zložila čoln in se z vlakom od-

peljala do Stutgarta, od koder sta zopet veslala po reki Nekar do Rena, potem pa proti obalam Severnega morja. Prva etapa potovanja je trajala petnajst dni.

Ko sta se odpočila, sta po treh dneh krenila po kanalih Holandije proti Haggu in Amsterdamu, od tod pa skozi Belgijo in vzhodno Francijo v mirne vode Seine in po njej do Pariza. S tem je bil končan drugi del ekspedicije. V Parizu sta se odpočila in si ogledala zanimivosti. Nato sta po reki Marni veslala proti jugu Francije in po 800 kilometrih vožnje prispela do Lyona, centra francoske tekstilne industrije.

Ko sta si ogledala veliko mesto, sta preko Alp odpotovala z vlakom do Torina. Tu je pričela zadnja etapa ekspedicije. Po reki Pad sta ve-

Na Donavi 1964

Maks Toplišek

slala do izliva v Jadransko morje. Benečke so bile zadnji cilj.

Brata Toplišek sta vedela, kakšne težave ju čakajo na poti, kaj pomenijo brzice, vrtinci ..., toda vse to jima ni vrtelo poguma. Celo brez motorja, s čvrstimi mišicami in mladostnim poletom sta se srečno vrnila v domovino. Ob zadnjem potovanju je Maks izgubil na teži 12 kilogramov, njegov brat Janez pa 8.

Letošnje leto nameravata poleg drugega narediti krožno pot z avtomobilom po Balkanu, Mali Aziji, Bližnjem Vzhodu, Severni Afriki, Španiji itd. Potem bosta z lastno jadrnico krenila na pot okrog sveta. — Rada imava pustolovščine, toda vsako leto nove, sta rekla brata Toplišek.

Smail Festić

BRANKO FALE:

6500 km z avtostopom

Ponedeljek, 1. 8. 1966

Po neprespani noči sva se s Frenkijem odpeljala v St. Vid, od koder naju je moj znanec z avtotaksijem zapeljal do Naklega. Od tu sva se do Tržiča peljala z domačinom, potem pa z nekim džipom do meje. V dveh urah in pol sva bila na ljubeljski ploščadi. Vreme je bilo lepo in oblaki so se dvigali iz doline. Po okrepčilu sva šla peš skozi ljubeljski predor do avstrijske carine. Tudi tu sva brez težav prestopila mejo in pričela stopati. Neki delavec naju je po zelo slabi cesti pripeljal do Ferlach, pot pa sva nadaljevala s prijaznim Dunajčanom do Celovca. Hotela sva čimprej v Spittal. Za seboj sva imela 67 kilometrov poti,

kar je bilo za začetek kar precej. V Mölbrücku nama sreča ni bila naklonjena. Stala sva ob cesti, ki vodi v Obervellach, ki sta se sezonsko zaposlili v kuhinji. Dobila sva dobro večerjo in lepo sobo, potem pa sva si ogledala mesto, ki slovi kot zdravilišče in zimsko-sportni center. Mesto leži ob hudourniški grmadi, kjer voda z velikim padcem drvi v dolino. Čeprav je bil začetek avgusta, je bilo zvečer precej hladno. Hoteli se vrste kot velike skale ob hudourniku in mislim, da jih je čez 200. Zgodaj zjutraj sva hotela proti Salzburgu, ki je od tod oddaljen slabih 100 kilometrov.

daleč od tod. Bila sva presenečena, ko sva tu videla neko gospo iz Ljubljane in študentko iz Malega Lošnja, ki sta se sezonsko zaposlili v kuhinji. Dobila sva dobro večerjo in lepo sobo, potem pa sva si ogledala mesto, ki slovi kot zdravilišče in zimsko-sportni center. Mesto leži ob hudourniški grmadi, kjer voda z velikim padcem drvi v dolino. Čeprav je bil začetek avgusta, je bilo zvečer precej hladno. Hoteli se vrste kot velike skale ob hudourniku in mislim, da jih je čez 200. Zgodaj zjutraj sva hotela proti Salzburgu, ki je od tod oddaljen slabih 100 kilometrov.

premore alpski tip baroka. Mesto je polno lepih parkov.

Ceprav je v mestu 183 hotelov, sva imela težave s prenočiščem. Zato sva si morala poiskati hotel tretje kategorije kake tri kilometre iz mesta, kjer pa sva vseeno odlično spala. Zjutraj bova nadaljevala pot v Nemčijo.

NAJVISJI TV STOLP NA SVETU

Čez nekaj mesecev bo imel svetovnega rekorderja med televizijskimi stolpi moskovski TV center v Ostanku. Stolp bo visok 533 metrov skupaj s 148 metrov visoko kovinsko anteno. Moč oddajnika bo sedemkrat večja od moči podobnih naprav moskovskega TV centra.

NAJSTAREJSI ROMAN

Najstarejši roman na svetu sega 3.250 let nazaj, njegov avtor pa je tebanski pesnik Enana. Roman — Povest o dveh bratih — je posvetil sinu faraona Marenpta, katerega knjižničar je bil. Pisan je na listih papirusa.

Od mnogih del, ki jih pripisujejo Enani, se je samo ta roman ohranil do današnjih dni. Našli so ga v grobu Setija II. leta 1800.

SCHWEITZERJEVA BOLNISNICA SE ŠIRI

Bolnišnica, ki jo je pokojni Albert Schweitzer ustanovil v afriških džunglah, se vse bolj širi. Letno je v njej okrog 6 tisoč novih bolnikov, 500 novih porodnic in 1.500 kirurških posegov. V bolnišnici delajo 4 beli zdravniki pod vodstvom dr. Walterja Munza, ki ga je sam Schweitzer določil za naslednika, 14 bolničark iz 7 držav in 38 Afričanov.

... IN OZDRAVEL BO

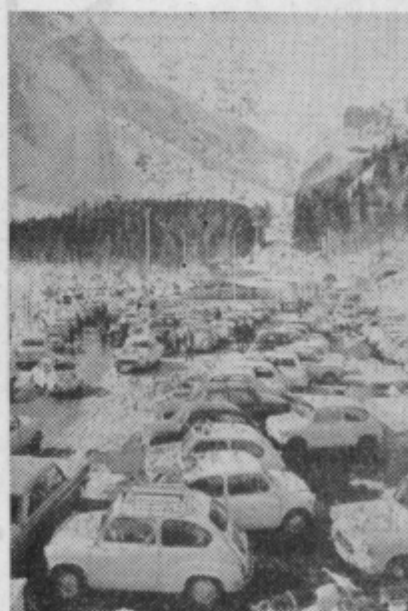
— Veš, nekaj me moti pri mojem Frančku. Zdi se mi, da kar boluje na tem, da mi neprestano nosi darila. Kaj na storim?

— I, kaj? Poroči se z njim, pa bo nehal.

1171 ČASOPISOV

IZHAJA V SFRJ

VENDAR LE EDEN

Ljubelj

Sreda, 3. 8. 1966

Včeraj sva imela precej sreče, da sva prispela v Salzburg po tej ozki gorski cesti, ki je v tem času polna turistov. Najprej sva se peljala do Hofgasteina. Do Salzburga sva se peljala zopet z Dunajčanom. Odo-braval je najino potovanje po Evropi, kupil nama je sendviče in ko smo prispeli v Salzburg, nama je ljubezno priskrbel zemljevid mesta. Pogled na Salzburg me spominja na našo Ljubljano. Ima veličasten grad, na katerega sva se povzpela z zobato železnico. Tu sva si ogledala muzej in razstavo slik. Poiskala sva Mozartov spomenik in se ob njem slikala. Videla sva prav tako njegovo rojstno hišo, ki je tipična stara salzburska hiša, zgrajena leta 1408 in sedaj spremenjena v muzej. Pred rezidenčno palačo je čudovit vodnjak, najlepši, kar jih

Kako spoznati sosedovega Franceljna na maškaradi...

— Oče, predlagam ti, da se našemiš v beatnika.
— Bom, če se boš ti obril na »plešca«.

TRI ZA ŠOFERJE

— Tako! Vas bom že odvadil parkirati avto na prepovedanem mestu!

LETOŠNJA PUSTNA

Hopsasa, tralala,
pustna nedelja,
lan smo bli krofov sit
letos pa zelja.

*

Lan smo množili se
še za doklade,
letos pa bomo se
le iz navade.

*

Lan so nam djali:
letos bo bolje
Letos pa cene se
pnejo v veselje.

*

Lan so obljubljali
dinar nam čvrst.
Letos bo gvišno manj
romarjev v Trst.

*

Lan je kultura
še komaj živila.
Letos bo v grobu
nesmrtno blestela.

*

Lan smo se zdravlj'
še »socialno«,
letos pa »knajpal«
se bomo banalno.

*

Ze lan so popisal'
papirja vagone —
letos pa zopet:
za nove penzjone.

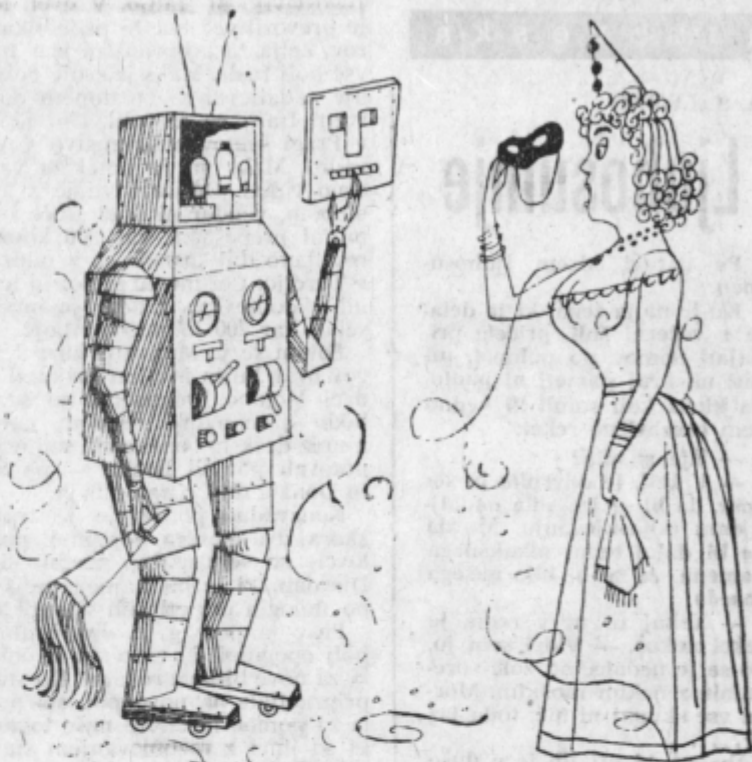
*

Lan so še stari
poslanci veljali,
letos pa bodo
drugam presedlali.

*

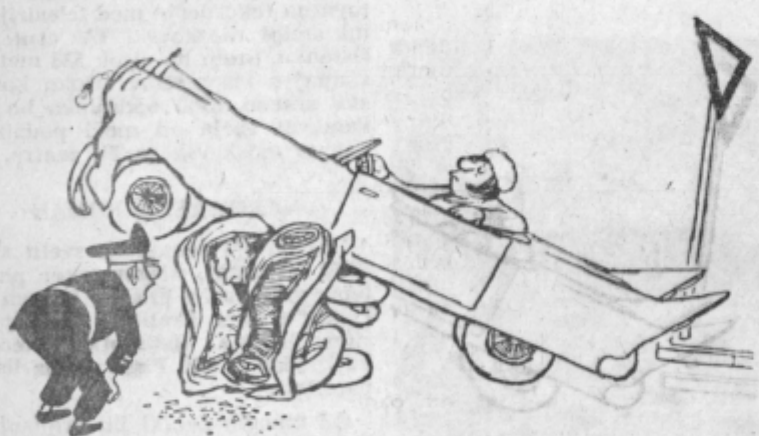
Tralala, hopsasa
kaj čmo storit',
kamor obrneš se —
zadaj je rit.

— ček.

PRESENECENJE NA MASKARADI OPOLNOCI.

BREZ BESED

— Sodim, da bi se lahko opravičili preplašeni dami, gospod!

— Vse do današnjih dni nisem vedel, da umetni zobje najdlje rastejo.

ZGODBA AMERISKEGA PILOTA, KI MORDA NE BI HOTEL NIKOLI VEC V VIETNAM

Ušel iz pekla

Tavanje po džungli

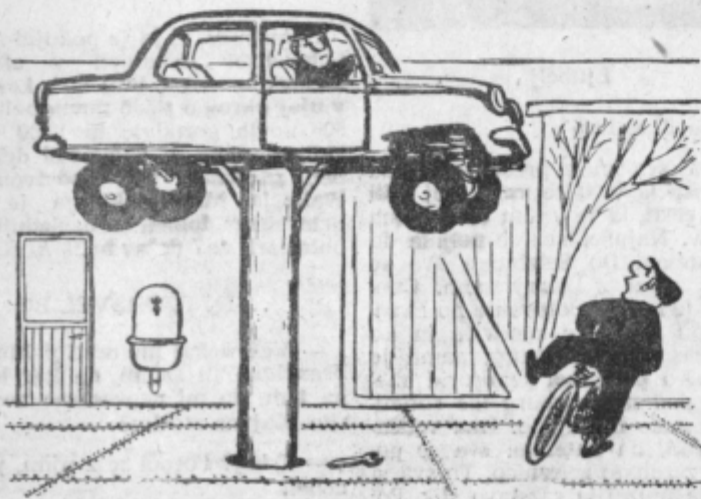
Tekla sva, ne da bi kaj mislila. Bila sva bosa. Ker sva imela oba za seboj že po en pobeg, sva bila vse mesece bosa. Zdaj sva pozabila mrtvim sezuti čevlje. Bili smo v treh skupinah in vsaka skupina se je skušala rešiti zase. O ostalih nisem kasneje nič več slišal. Z Duaneem sva hotela na bližnji hrib. S seboj sva nosila culi, narejeni iz nekdanjih majic in ostan- kov spalne vreče. Imela sva nekaj riža in nekaj užit- nih listov, kar je pač bilo v trenutku pobega dose- gljivo. Prav tako sva imela dve strojnici in 40 nabojev. Tako sva se vzpenjala navzgor.

Ko sva bila upehana, sva obstala in pokleknila.
— O bog, pusti naju domov! je rekel Duane.
Vedela sva, da morava čez hribe. Z druge strani bi morda kdaj zagledala morje.

S pobočij so vse reke tekle proti morju. Zgradila si bova splav, ali pa ponoči v kaki vasi ukradla čoln. Potem bova v eni noči dosegla morje. Letala naju bodo videla, ali pa bova veslala naravnost proti le- talonosilki. To je bil najin cilj.

Prvo noč sva prespala na hribu. Naslednji dan sva šla dalje. Tako štiri dni. Znašla sva se v čudoviti dolini, kjer so veje dreves visele v kristalno čisto reko. Med drevesi sva na obrežju videla tигра, kasneje pa tudi medveda. Tu ni bilo nobenega sledu človeške- ga življenja. To je bila ena najlepših podob, kolikor sem jih kdaj videl.

Iz debel bananovca sva pričela graditi splav. Duane je bil kot okostnjak. Nisem ga vprašal, kakšen sem sam. Za gradnjo splava sva porabila ves dan. nazadnje pa je bil tako težek, da sva ga komaj za- vlekla k reki. Bila sva na smrt utrujena. Z zadnjimi močmi sva se spravila nanj in zaveslala z rokami. Kakšne pol ure sva se počutila močna, kajti doslej še nikoli ni šlo tako hitro. Vožnja je bila vse hitrejša.

— Kam grem? Ali niste slišali, da je sirena oznanila opoldanski počitek?

VIII. »DOMOVINA, SLADKA DOMOVINA ...«

Kje leži zlato? To vprašanje je razgibalo može, ki so zvečer posedli okoli tabornega ognja. Nekaj kopačev, ki so bili že dlje časa tu, je pripovedovalo svoje izkušnje, o tem, da je zlato moč najti v zemlji, v gramoznih plasteh, v rečnem pesku, kot tudi v ožilju kremenčevih sten. Take žile se pogosto raztezajo milje daleč v notranjost hribovja.

Sprano zlato je tisto, ki sta ga deževnica in snežnica v tisočletjih odnašala iz skalnih razpok, znašali v potoke in reke. Tu se je zlato sesedalo na dno, se pomešalo s peskom in blatom. Seveda so ga v Kaliforniji iskali samo tam, kjer so se reke izsušile.

Jim Abbey je imel nemirno noč. Njegove misli so bile zavzete z zlatimi zakladi. Naslednje jutro je izkušeni zlatokop svetoval Jimu in Billy naj se lotita dela. Zlato čaka! Fanta sta hitro prodala svoja voliča in voz, s katerim sta pripotovala skozi divjino čez kontinent. Razdelila sta si denar in se osamosvojila.

Jimu in Billy se je pridružil še Rowley. Sklenili so, da bodo vsaj nekaj časa delali v skupini. Nakupili so si lopate, vedra in ponve, ki so jih imeli za izpiranje zlata in kuho hkrati.

— Tole delo pač ne bo pretežko, je menil Bill, ko so trije fantje prvič krenili med griče blizu Weaversvillae: — Napori na potovanju čez celino so nas toliko ojeklenili, da bo kopanje otročje lahko. —

Pot jih je kmalu pripeljala v bližino skupine bradatih kopačev, ki so se mučili v globeli. Trije novinci so se odločili, da bodo srečo poskusili kar tu, blizu onih. Rečeno, storjeno. Kmalu je zemlja pomešana s kamenjem kar frčala po zraku, s tako hito so se vrgli na delo. Bradati sosedje, izkušeni in preudarni, so se krohotali in jim glasno svetovali:

— Ne tako divje, fantje! Če boste tako nadaljevali, se boste zložili v dvigubé kot žepni nož! —

Toda trojka se ni dala omajati. Kopali in premetavali so zemljo, ko da je na vsaki izkopani lopati majhen zaklad. Potem so počepnili in začeli nakopano zemljo premetavati v ponvah, da je veter odnesel večji del prihu in da je na dnu posod ostal samo težji pesek. Tako presejani pesek so nato odnesli v globel k mali rečici, kjer je bilo že veliko drugih kopačev. Previdno in počasi so iz posod ispirali droben pesek v reko. Tisto kar naj bi ostalo na dnu, bi moralo biti zlato. Toda v prvih dveh ponvah ni bilo

bi prišel naravnost iz mestnega udobja, z mišicami mehki kot sir. —

— Prav imaš, je odvrnil Bill in utrujeno zrl v zvezdno nebo: —

— Tole sukanje ponve me je do kraja dotolklo! —

Kalifornija je bila lepa dežela s prijetnim podnebjem. Od pomladi do jeseni ni bilo dežja. Čez dan je bilo toplo, da so fantje slekli svoje flanelaste srajce, toda ponoči se je tako shladilo, da so bile tudi volnene odeje pretanke. Fantje so sicer premogli šotor, toda v njem so hranili svojo opremo, sami pa so raje spali pod vedrim nebom.

Naslednje jutro niso kopali več tam, kjer prejšnji dan niso imeli iverke sreče. Poiskali so si na izgled boljši prostor. Toda to ni bilo lahko. Vsak kos zemlje je bil domala že zakoličen, predvsem pa tisti, ki so več obetali. Zvečer je Jim zapisal v svoj dnevnik, da so si vsi trije nakopali za pol unče zlata, pekoče bolečine v križu in premražene noge vmrzli reki. Ta dan so presejali petdeset veder zemlje.

Čez nekaj dni so se prestavili na drug kraj, ki ga je poiskal Jim. Nakopan in na grobo presejan pesek so morali nositi petsto metrov daleč k potoku, da bi ga izpirali. Izplen je bil spet komaj pol unče. Izmučeni so plegli v senco in pojedli nekaj kuhanega fižola, ki so ga čez noč še pustili na dherjavico, da se je opekli.

Blizu so v skupinicah delali kopači. Jim jih je z zanimanjem opazoval. Eden, kakih trideset let star mož, je imel posebno privrabo, imenovano »zibel«. Mož je s svojo nihajočo privrabo izpral vsaj trikrat toliko nakopanega materiala, kot vsi trije fantje s svojimi ponvami.

Zanimanje treh mladcev je prerastlo v sklep, da morajo priti do takšne »zlate zibel«. Toda še prej bodo morali marljivo ispirati na star način, kajti mož v Sacramento City, ki je izumil in izdeloval take »zibele«, je zahteval veliko denarja.

Billy je vzdihnil, vstal in se pretegnil:

— Fantje, kopljimo naprej! —

Prestavili so se pet milj navzgor ob potoku. Sonce je tako močno pripekalo, da so morali po nekaj urah opustiti kopanje. Jim od utrujenosti ni mogel spati. Poslušal je krike sove iz gozda, zavijanje kojota vrh hriba, poleg tega pa ga je mučila skrb, če niso kje blizu tudi rdečkožci, ki so izkopali bojno sekuro. Pri vsem tem pa mu ni šla iz glave pripoved nekega starega kopača, da so tu blizu neko noč medvedje raztrgali zlatosledca. Brrrr ...

in reka je bučala. Potem se je obrežje zožilo v sotesko in voda je gromovito padala v slapu navzdol. Zadnji čas sva odskočila. Zdaj sva plavala, da bi si rešila golo življenje. Najin splav je odneslo po slapu in izginil je v globini. Ko sva bila spodaj na obrežju, ga ni bilo nikjer več.

KONČAJVA VENDARI!

Slap, ki je padal kakih osemdeset metrov globoko, je nudil čudovito podobo. Kjer se je reka umirila, so bila zopet drevesa, ki so se ogledovala v vodi. Videla sva jelena, ki je bil nenavadno velik. Bi ga ustrelila? Nisva streljala, kajti čeprav je voda bučala, bi strel utegnili slišati.

Tekla sva naprej, zopet navzgor. Reka naju je razočarala. Bila sva brez moči, da bi zgradila nov splav in tudi brez moči na bi plavala. Zbolel sem in Duane mi je pomagal dalje. Tri noči zatem je zbolel on in jaz sem mu pomagal. Orožje je postalo pretežko, zato sva ga odvrгла. Kaj naj bi sploh z njim počela?

Noge sva imela strahovito otekle in hodila sva tako rekoč po kosteh. Toda kri ni tekla; najbrž ni v naju nič več krvi, sva mislila.

— Končajva vendar, sem rekel.

— Greva dalje, bo že šlo, je rekel Duane.

Prihodnji dan on ni hotel dalje.

nič, le Jim je našel n adnu nekaj težkih drobcev umazano zlate barve.

— Hural, je kričal Jim kot obseden: — Imam ga! Dobil sem zlato! —

Pritekla sta prijatelja, prišlo pa je tudi nekaj drugih mož, ki so pogledali v Jimovo skledo.

— Hm, drži. Zlate luskinice. Za kakšne štiri dolarje zlata. —

No, zaklad ravno ni bil. Fantje so kopali potem še ves dan, toda nič več niso našli do večera. Zvečer vsi trije niso bili za nobeno rabo, komaj da so si še opekli nekaj slanice za večerjo ter zaspali kot ubiti. Še prej pa je Jim polglasno zagodel:

— Ali ni danes zjutraj nekdo govoril o tem, da nas je po: čez celino ojeklenila? Jaz nimam takega vtisa. Zdi se mi, kot da

Naslednji dan jim je prinesel izplen v vrednosti desetih dolarjev. Ostali so na tem kraju nekaj dni. Jim je poskušal poiskati zlato žilo. Mučil se je z nožem in železnim drogom, drobil skale, toda »zlatega gnezda« ni našel. Vrnil se je k prijateljema, ki sta raje izpirala.

Možak, ki je ob sončnem zahodu počival v travi blizu Jima, je napletel pogovor. Pripovedoval je, zakaj se ta dolina imenuje »tkalčeva dolina«. Prejšnje leto naj bi tukaj nek Evropejec, ki je bil po poklicu tkalec, nakopal za petdeset tisoč dolarjev. Pa ne sam. Okoli tisoč Indijancev mu je pomagalo. Rdečkožci niso dobili nobenega plačila, samo hrano.

Jim je možakovo pripoved zaupal Billy in Rowleyu. Menili so, da nima smisla ostati v dolini, kjer je srečni tkalec postal bogataš. V ranem jutru so pospravili svoje stvari in odpotovali.

Nekaj dni pozneje so zvedeli, da je kopač v »tkalčevi dolini« naletel na zlato žilo, ki ga je preskrbela za vse življenje. To je bil tisti, ki si je izmislil zgodbo o tkalcu in Indijancih, in z njo odganjal iz doline vsakega, ki je prišel tja. Fantje so se spogledali, skomiznili z rameni in bušili v krohot, ki pa ni bil pristen. Potem so se prijatelji ločili. Vsak je začel na svoje.

Jim je bil trmast. S časom si je kupil »zlato zibel«. V mesto je hodil le nakupovat, nikoli pa v razpite pivnice. Njegov usnje: ni mošnjček se je le počasi debelil. Veliko bolj počasi, kot je sanjal pred meseci doma, preden je krenil na dolgo pot v Kalifornijo. Včasih je zvečer ob ognju pisal pism amateri in sestri. Njegova pisma niso bila navdušujoča. Pisal je, da komaj čaka na dan, ko se bo spet lahko vrnil. Do takrat pa bo moral nakopati veliko zemlje in peska, izprati vsaj toliko zlata, da bo dovolj za vrnitev. Jim ni bogatel, je pa hitro zorel. Za njim so bila doživljanja, ki jih ne bo nikoli pozabil, zlasti ne tistih grozljivih prizorov, ko so v karavani potovali čez peščene puščave in ko so jim obeljena okostja vpreženih živali ter skromni grobovi bili zanesljiv kazipot v deželo zlata. Jim takrat ni štel grobov, toda moralo jih je biti na stotine. V globino je spoznal pomen pregovora, ki govori o opoteči sreči. Kalifornijski hribi bi morali biti iz čistega zlata, da bi obogateli vsi, ki so obogateti hoteli.

Ogenj pred Jimovim šotorom je ugašal. V globeli se je razlegla otožna pesem zlatokopov, ki so se vračali iz svojih jam, rovv in kamnolomov:

— Domovina, sladka domovina, ti najlepši kraj na svetu ... —

— Pusti me tu, je rekel.

— Pojdiva skupaj domov, sem rekel.

Hodila sva osem, dvanaest, petnajst dni. Držala sva se, da bi nama bilo toplo. Potrebovala sva drug drugega; tudi jokala sva skupaj. Tako sva šla proti domu.

Potem je Duane zbolel za malarijo. Prišla sva do naselja, ki je bilo zapuščeno. Zadnje dni sva hodila po stezi, ker je bila to edina možnost, da še kam prideva. Tudi naboje sva odvrгла.

Duane sem pustil na robu naselja in se po stezi vrnil po municijo. Trajalo je dan in pol, da sem ga zopet našel, kajti večkrat sem padel v omedlevico.

V bližini vasi je tekel potok in v njem sem našel star lonec. Smodnik iz nabojev sem stresel na kup in z drgnjenjem dveh bambusovih palic naredil ogenj. Skuhal sem nekaj listov in oba sva jedla. Prvikrat nekaj toplega po več mesecih.

Noč sva prebila ob ognju in vseeno je bilo, če bi naju videli. To nama je pomenilo vse. Potem sva žerjavico spravila v bambusove palice, kajti mislila sva, ko se bo pojavilo kako letalo, bova z dimom naredila znamenje SOS. Toda bilo ni nobenega letala.

Prihodnje jutro je bilo začetek sedemnajstega dneva najinega pobega. Opoldne je Duane umrl.

Prihodnjič: POZGAL SEM VSO VAS

»FRICI« ZMRZUJEJO PRED MOSKVO

Oktoberski neuspeh Nemcev pred Moskvjo je vplival odlično na razpoloženje prebivalstva in na branitelje glavnega mesta. V tem času so sprejeli v partijo 18000 in v komsomol 19000 novih članov, ki so se kakorkoli odlikovali v bojih. Iz Moskve so dotlej izselili vse prebivalstvo, ki ni moglo sodelovati v obrambi. Nad mestom so plavalí zaščitni baloni, vse večje ulice so zapirale tankovske pregrade in skoraj na vsakem koraku so bili protiletalski topovi. Tisoč Moskovčanov je bilo vključenih v protipožarno zaščito.

Prepričanje, da Moskva ne bo padla, je bilo zdaj splošno. A kljub temu položaj ni bil nič manj resen. Na severu so prišli Nemci do Klina, na zahodu do Istre, ki je le 25 km od Moskve. Blíže naj bi Nemci ne prišli nikoli.

Iz bitke za Moskvjo je znanih dosti junáštév, a med vsemi je vendarle najbolj slavna obramba 28 vojakov generala Panfilova, ki so na cesti proti Volokolamsku na križišču Dubosekovo varovali Moskvjo pred nemškimi tanki. Nemci so položaj najprej bombardirali iz zraka 16. novembra, nakar so jih napadli nemški vojaki, oboroženi z ročnimi avtomati. Sledil je napad 20 tankov, ki so jih spremljali novi avtomatarji. Panfilovi vojaki so uničili 14 tankov. Nemci so poslali še trideset tankov in še večje število vojske z ročnimi avtomati. Tedaj je zaklical komisar Klockov: »Rusija je velika, toda nobenega nazaj ne poznamo. Za nami je Moskva!«

In niso se umaknili. Težko ranjeni Klockov si je navezal bombe okoli pasu in se vrgel pod tank. Z ročnimi in zažigalnimi granatami so branitelji uničili še 18 tankov. Nemci se niso prebili. Kakor si je s tem junáštvom zagotovila svoje ime pešadija, tako si ga je letalstvo v dejanjem letalskega kapetana Gastella, ki se je z gorčim letalom vrgel na skupino sovražnih tankov, partizani pa s komsomolsko Sojo Kozmodemjansko, ki so jo Nemci ujeli, ko je zažgala velik konjski hlev in jo po hudem mučenju obesili.

Nemci so tedaj visoko cenili konje, kajti sprva so skozi jesensko blato lahko napredovali samo s pomočjo konjske vleke, kasneje pa spet, ko jim je zaradi slabe oskrbe zmanjkalo goriva za avtomobile. Iz zapisikov tankovskega generala Guderiana lahko razberemo, da si je še pri koncu oktobra močno želel nastop mrazu, ker se vojska v blatu ni mogla nikamor premakniti. Toda že v zapisikih 6. novembra toži, da je prišel mraz, ki nanj nemška vojska sploh ni pripravljena in 7. novembra so zaznali prve posledice zmrzali. V pismu 17. novembra piše: »Končnemu cilju se bližamo korak za korakom ob ledenem mrazu in ob popolnem pomanjkanju za: točišč za vojsko. Težave z železniškim dovozom zalog so vsak dan večje. To je najhujše zlo, kajti brez goriva avtomobili ne morejo voziti. Sicer bi bili že dosti bliže cilju.« In pozneje je zapisal: »Pri Uslovajih so 17. novembra nastopili Sibirci in nove enote prihajajo na odsek Rjazan-Kolomna. 112 pešadijska divizija je klonila v boju s svežimi Sibirci, a vrh vsega moramo upoštevati, da je vsak polk izgubil kakšnih 400 vojakov zaradi zmrzovanja. Zaradi mrazu so odpovedale strojne puške in 3,7 cm protitankovski izstrelki so proti ruskim tankom T-34 povsem ne-účinkoviti.«

Guderian zatrjuje, da so vsi kasnejši nemški poskusi neuspehi predvsem zato, ker se je 4. decembra spustil alkohol v toplomerih na — 35° C. Sovjeti zatrjujejo, da mraz ni nadlegoval samo Nemcev, vendar pa priznavajo, da je bila sovjetska vojska bolj oblačena. Tudi najbolj zagriženi fašistični generali so morali v takšnih okoliščinah sprevideti, da ne bo nič z zaželenimi zimskimi prebivališči v Moskvji. Tovrstne obljube nemških častnikov so se razblinile vsakdanjemu nemškemu vojaku, ki je trpel hudo zimo v letni uniformi, z zimskim plaščem in odejo.

PRIHODNJIČ: PROTINAPAD

Krajevni komandant s prevajalcem naroča prebivalstvu v okupiranem predelu SZ, kako morajo ravnati. Ob takih priložnostih so morali biti navzoči predstavniki cerkve, da bi beseda več zalegla

100000 NEMSKIH MARK, 350 MILIJONOV DINARJEV, JE DOBILA V BERLINU AMERISKA IGRALKA RAQUEL WELCH ZA SLACENJE PRED KAKSNIMI DESETIMI FILMSKIMI KAMERAMI. OB SNE-MANJU ZA FILM SO SCENO SMELI PO-SNETI TUDI TISTI, KI SO MASTNO PLACALI.

SEVERNOVIETNAMSKI DELAVCI SE VSAK DAN VADJO V PROTILETALSKI OBRAMBI. CE SO PUSKE UCINKOVITE? STEVILO ZBITIH AMERISKIH LETAL DOKAZUJE VELJAVNOST PREGOVORA, MNOGO PSOV — ZAJCJA SMRT.

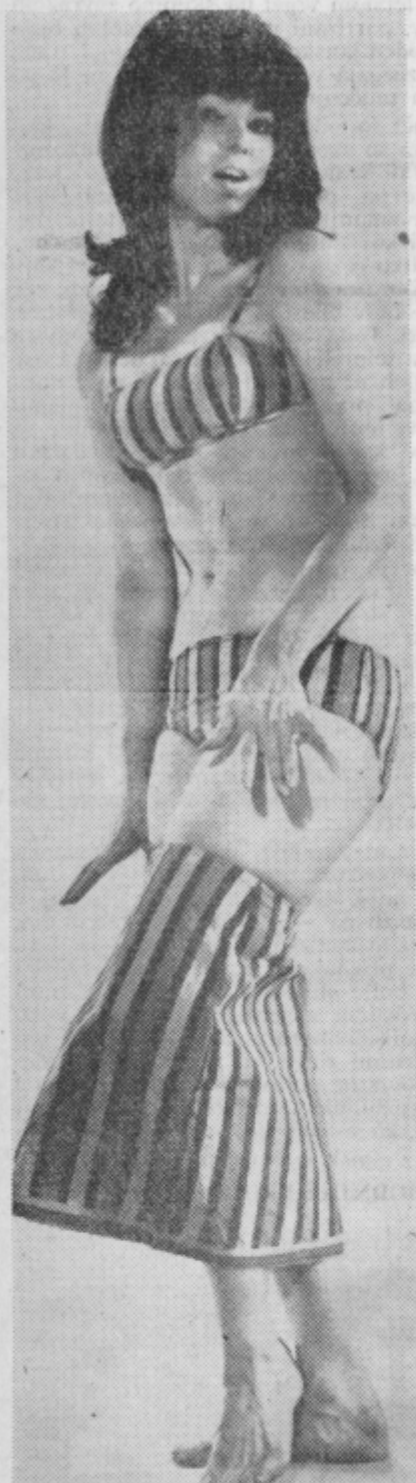
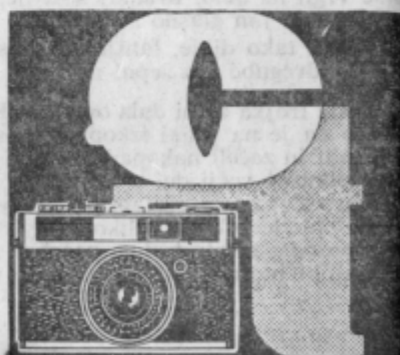
RDECEGARDISTI NA KITAJSKEM PRI-REJAJU TUDI »TURNEJE«, KO IZ VEC-JIH SREDISC PRENASAJO MAOV NAUK MED PODEZELSKE MNOZICE. TU JIH VIDIMO NA BARKACI, KI KLJUB TEZI MAOVEGA NAUKA NI UTONILA.

NORVEŠKI »TRON« SE MAJE

ANGLESKI KRALJEVI SKANDAL IZ LE-TA 1963, KO SE JE EDVARD ODPOVE-DAL PRESTOLU ZARADI LJUBEZNI DO AMERICANKE SIMPSONOVE, SE UTEG-NE KOT REPRIZA PONOVI NA NOR-VEŠKEM. NORVEŠKI PRINC, EDINI SIN, SE JE ZATRESKAL V PLAVOLASO SONJO HARALSEN, HČER VELETRGOV-CA. IZHOD IZ ZAGATE JE TEZAK. CE SE PRINC HARALD NE BO DAL PRE-GOVORITI, BO TREBA SPREMENITI ZAKON IN DOVOLITI PRIHOD KAKE PRINCEZE NA PRESTOL, ALI PA RAZ-GLASITI REPUBLIKO. SOCIALISTI SO NAJBOLJ PROTI, DA BI PRINC PORO-CIL MESCANKO. BAJE ZATO, KER BI POTEM VSA ZLAHTA HOTELA KRA-LJEVSKE PRIVILEGIJE — ALI PA RA-CUNAJO NA PRINCEVO TRMO KOT GLAVNI ADUT PROTIMONARHISTICNE REVOLUCIJE.

AMERISKE ZENSKE NE SMEJO BLIZU OGNJA, ODKAR SO TAM V MODI OB-LEKE IZ PAPIRJA. IN SE TO. KER PAPIR IN NAJLON OB DRGNJENJU ELEKTRIZIRATA, SO ZENE NOSILE POD OBLEKAMI — NIC. ZDAJ SO IZU-MILI TUDI PAPIRNATO PERILO. VO-DOTESNO?

V NEMCIJI BODO V KRATKEM IZDALI ZAKON, PO KATEREM BO KAZNIVO KAKORKOLI TRPINCITI ZIVALI ALI PA JIH CELO POHABLJATI. TAKO BO ZAKON ZAJEL TUDI VECSTOLETNO NA-VADO REZANJA PASJIH REPOV IN USES. NEMSKI »DOBRMAN« BO OD-SLEJ TAK KOT SE BO RODIL, NE PA KOT NAS, SE »LEPOTNO OPERIRAN« LEPOTEC (NA SLIKI).

OPOZORILO, »KOPANJE PREPOVEDA-NO« — VEC KOT POTREBNO.

PO OSMIH LETIH ZAKONA Z LORDOM MOYNIHANOM SE JE LADY VRNILA K POKLICU, KI GA JE OPRAVLJALA ZE V DOMOVINI NA MALAJI — K TRE-MUSNEMU PLESU.

K R I Ž A N K A

VODORAVNO: 1. znamka francoskih avto-mobilov, 8. oleseneli del rastline, 14. pusto-lovščina, 16. razdobje v razvoju Zemlje, 17. Ibsenova drama, 18. zračna invazija, 20. va-ruh domačega ognjišča pri strah Rimljanov, 21. ime odličnega ameriškega humorista Buchwalda, 22. pogost kartaski izraz, 23. vodni pojav, 24. egipčansko sončno božanstvo, 25. tanka tkanina, 26. prvi in drugi samo-glasnik, 27. madžarsko nogometno moštvo, 28. slov. pisatelj, ki v svojih zgodovinskih dramah odkriva sodobne socialne težnje («Celjski grofje»), 30. beograjski športni ča-sopis, 32. otroška igra, ki se napihne, 34. kemični znak za element radij, 36. ime pi-sateljice Negri, 37. okrajšava za »plavalni klub«, 39. grški bog ljubezni, 40. zrelostni izpit na srednji šoli, 42. Capkova drama, 43. skrajni konec, 44. celice, prekati, 45. začeti-nik kritizma, 46. pionir slovenske knjige, 48. ljubkovalno žensko ime, 50. sovjetska at-letinja, 51. spojina arzena in žvepla.

NAVPICNO: 1. ranocelnik, 2. večje mesto na Portugalskem, 3. del noge, 4. ime pevke zabavne glasbe Štefok, 5. dve črki iz konca abecede, 6. moško ime, 7. mig z očesom, 8. fran. reka, ki je plovna 570 km in ima do Pariza velik promet, 9. vojvodinski šahovski mojster, 10. začetnični imena in priimka ve-likega francoskega naturalista («Germinal»), 11. upravičena odsotnost, 12. tropska ovijal-ka, 13. dekoracija, 15. ime igralka nemega filma Nielsen, 19. grški bog divjega vojsko-vanja, 22. manjši kraj vzhodno od Hanoia (... An), 23. izhlapevanje vodnih hlapov, 25. klično zrno trajnocvetk, 27. najbolj zdra-va pijača, 28. moško pokrivalo, 29. nosilni steber, 31. pismeno strokovno mnenje, 32.

domače moško ime, 33. pojem iz ekonomije, 35. najmanjši, nespremenljivi delček snovi, 37. dekle, 38. kdor lovi krte, 40. igra na prste, 41. popravljalac ur, 42. vrsta, red, stopnja, 44. mongolski poglavar, 45. zarod- na klica, 47. kemični znak za element bizmut, 49. ljudska pritrdilnica.

K.Z.

